

SPORTO APŽVALGA

Redaktorė Irena Regienė

SLIDINĖJIMO ŽAIDYNĖS

Pasaulio lietuvių slidinėtųjų sąskrydis, kurį surengė Kalifornijos Lietuvių sporto klubas „Banga“, įvyko kovo 24-30 d., Mammoth Mountain slidinėjimo vietovėje, Kalifornijoje. Visos 6 sąskrydžio dienos buvo saulėtos ir šiltos. Gal ir per daug saulėtos, nes teko gintis nuo saulės visokiais tepalais, o atsivežta šilta apranga liko nepanaudota, tačiau nusiskundimų nebuvo girdėta.

Šio sąskrydžio metu, kovo 28 d., buvo įvykdytos VII Pasaulio lietuvių kalnų (Slalomo ir Didžiojo slalomo) Slidinėjimo varžybos. Iš Pirmųjų PLSŽ-ųjų kuklių slidinėjimo varžybų (1978 m.) šis slidininkų susibūrimas išaugo ir rimtas varžybas su didesniu dalyvių skaičiumi. 67 slidininkai užsiregistravo palyginti savo greitumą su kitais draugais didžiajame slalome ir vikrumą slalome.

Absoliučiam skaičiavime (nepaisant amžiaus klasių), **Lino Vaitkaus** iš Colorado laimėjimas didžiajame slalome (laikas 1:05.56 min.) nebuvo netikėtas. Jis ir pasaulinėje žiemos olimpiadoje 1998 m., atstovaudamas Lietuvai, pasirodė galintis kovoti su geriausiais slidininkais. Antrą vietą užėmė kylanči žvaigždė **Matas Freimanis** iš Toronto (1:10.41). Nedaug atsiliko ir **Mindaugas Švabas** iš Kauno (1:10.49), užimdamas trečią vietą. Ketvirta vieta teko slidininkams gerai žinomam **Raimundui Dičiui** iš Kalifornijos (1:11.49), atsilikusiam tik viena sekunde nuo trečios vietos.

Slalomo pasekmės parodė tarp trijų pirmųjų stebėtinai panašų laikų santykį: **Linas Vaitkus** 33.53 sek., **Matas Freimanis** 35.17, **Mindaugas Švabas** 35.74.

Moterys slidinėjo per vartus

pasigėrėtinai greitai ir vikriai. Pirmųjų trijų moterų laikai buvo greitesni negu visų vyrų vidutinis laikas. Slalome pirmoji buvo **Indrė Gaškaite** iš Čikagos (43.19), antroji **Monika Lajutė** iš Klaipėdos (43.85), trečioji **Irena Rovinskaitė-Bruner** iš Illinois (46.10).

Moteryų didžiajame slalome pirmą vietą atiteko **Jennifer Virskutei** iš Colorado (1:18.14). Jai nepasisekė slalome, nes krito, bet atsigriebė didžiajame slalome. Antroje vietoje liko **Indrė Gaškaite** (1:26.60) ir trečioje **Monika Lajutė** (1:29.82).

Varžybose kiekvienas slidininkas ir slidininkė turėjo per vartus nusileisti keturis kartus: du kartus didžiojo slalomo trasa ir du kartus slalomo trasa. To neįvykdė, buvo diskvalifikuoti. Varžybas, kurios buvo įdomios, stebėjo daug lietuvių, nes buvo atvykę daugiau pramoginių slidinėtųjų negu varžovų. Visais atvykusiais rūpinosi **Algis Šekas** ir jo organizacinis komitetas, kuris, šalia puikiai vestų varžybų, surengė keletą piknikų, vyno ir sūrio vakaronę, šokių, maudynes laukinio upelio šilnam vandeny, „snowmobil“ iškylų, kelionių per kalnus slidėmis ir kitokių pramogų.

Tartasi ateinančias (VIII) varžybas rengti Europos kalnuose už kelių metų. Lietuvių slidininkai bus rengėjai.

V. Čiurlionis

P.S. 2001 metų Š. Amerikos Lietuvių (ŠALFAS-gos) Kalnų slidinėjimo pirmenybės buvo įšvestos iš PLSV-bų pasekmių, atskirų varžybų nevykdant.

Varžybų techniškos pasekmės, statistiniai duomenys, etc., bus pateikta vėliau.

amb.

KATALIKIŠKOJO JAUNIMO KREPŠINIO TURNYRAS VILNIUJE

Vilniuje prasidėjo tradicinis, jau šeštasis Vilniaus arkivyskupo katalikiškojo jaunimo krepšinio turnyras. Pirmuose penkiuose dalyvavo vien Vilniaus katalikiškos bendruomenės. Siemet, be vilniečių, varžybose dalyvauja Druskininkų, Šalčininkų, Eišiškių, Pabradės, Varėnos, Lentvario, Grigiškių jaunieji krepšininkai. Iš viso 24 komandos. Šio turnyro globėjas ir nugalėtojų taurės steigėjas — kardinolas A. J. Backis.

Varžybų atidarymas vyko vasario 17 d. Vilniaus Šv. Juozapo kunigų seminarijoje. Šia proga šv. Mišias, į kurias suvažiavo visų komandų žaidėjai ir aistringieji, aukojo Vilniaus arkivyskupo jaunimo sielovadininkas kun. Ž. Vabuolas kartu su kunigais, kurių parapijų komandos dalyvauja turnyre. Po Mišių buvo perskaitytas kardinolo A. J. Backio sveikinimas visiems varžybų dalyviams, pristatyta nugalėtojų taurė, kiekvienai komandai išdalytos dovanėlės bei sužaistos pirmosios rungtynės.

Turnyro nugalėtojas paaiškės gegužės pradžioje. Šių varžybų organizatoriai — Vil-

niaus arkivyskupijos jaunimo centras ir Vilniaus pal. J. Matulio parapijos savanoriai.

BŽ. 2001 m. Nr. 5



Čikagos ASK „Lituanica“ jaunieji krepšininkai uoliai ruošiasi balandžio 28 ir 29 d. PLC, Lemonte, įvyksiančioms metinėms ŠALFAS-gos jaunųjų ir jaunų krepšinio pirmenybėms. Pirmenybėse dalyvaus 50 jaunimo krepšinio komandų iš Kanados ir JAV lietuvių telkiniai. Tikimasi ir jaunųjų „Martilionukų“ iš Vilniaus.

Nuotr. I. Tūnėlienas



NBA Atlanta „Hawks“ žvaigždė kroatas Tonys Kukoc su jaunais krepšininkais žaidžiančiais toje pačioje komandoje. Iš k. Merin Kukoc ir Philadelphia „Aro“ nariai Paulius Razgaitis ir Aleksas Kučas.

Nuotr. Kazio Razgaitis

BUVUSIŲ PRIEŠININKŲ VAIKAI TAMPA DRAUGAIS

Pastarąjį dvidešimtmetį Lietuvos krepšinio didžiausios, karščiausios ir kartais net kruvinos kovos vykdavo prieš jugoslavus. Sabonio ir Petrovič kovos jau seniai tapo legendinėmis.

1992 m. Europos krepšinio pirmenybėse Lietuvos ir Jugoslavijos rungtynės buvo labai įtemptos ir turinčios įvairius politinius tonus. Likus dvioms minutėms iki varžybų pabaigos, lietuviai liovėsi žaidę, net norėjo nebaigę žaidynių apleisti salę. Buvo aki-vaizdu, kad teisėjai labai nusiteikę prieš Lietuvą ir taip remė jugoslavus, kad buvo beveik neįmanoma žaisti (tuo tarpu žiūrovai remė lietuvius). Lietuviams buvo pasakyta — grįžkit į salę ir žaiskit, arba negalėsite dalyvauti 1992 m.

olimpiadoje. Lietuviai grįžo, bet negalėjo laimėti, nes teisėjai ir toliau lietuviams skyrė baudas.

2000 m. Sydney olimpinėse žaidynėse, krepšinio ketvirtfinalio rungtynėse vėl susitiko lietuvių ir jugoslavų komandos. Prieš šias rungtynes net 5 kartus iš eilės lietuviui buvo pralošę prieš jugoslavus. Kas laimės šias rungtynes — keičiasi toliau ir medalistų ratą. Lietuva laimėjo — keliavo toliau ir laimėjo bronzos medalį!

Keičiasi laikai, aplinkybės, keičiasi ir pusėtimimai!

Šiandien šių buvusių „priešų“ vaikai JAV-se (kaip matoma nuotraukoje) kartu žaidžia toje pačioje krepšinio komandoje...

Rimas Gedeika

LIETUVIŲ VETERANŲ KREPŠINIO PIRMENYBĖS HAMILTONE

Praėjusį savaitgalį, kovo 31-balandžio 1 d. Hamiltone, Kanadoje, buvo prarastos 2001-ųjų metų Šiaurės Amerikos Lietuvių krepšinio pirmenybės veteranų grupė. Jose rungtyniavo 6 komandos: iš JAV ir Kanados, jų tarpe buvusi čempionė — ASK „Lituanica“ komanda iš Čikagos.

Nepilnoje sudėtyje į Kanadą nuvykę čikagiečiai vos nelaimėjo ir šį kartą. Baigminėse rungtynėse Čikagos atstovai susitiko su šeiminingu — Hamiltono LSK „Kovo“ pirmąja komanda. Nepaisant, kad pas-

kutinėje minutėje čikagiečiai dar vedė trimis taškais, reguliarus laikas baigėsi lygiomis. Prarastime šeiminingai laimėjo 5 taškų skirtumu.

Ateinančios, dar didesnės apimties Š. Amerikos Lietuvių krepšinio varžybos, Čikagoje vyks balandžio 28-29 d. Tada bus rungtyniaujama pačių jauniausiųjų grupėse. Šiose varžybose žada pasirodyti net 50 komandų iš JAV ir Kanados. Kaip svečiai čia varžysis ir Šarūno Martilionio krepšinio mokyklos jaunieji krepšininkai iš Vilniaus. Balandžio 28 d. vakare bus šių varžybų pobūvis PLC.

E. Š.

SUSIPAŽINIMO POKYLIS

ŠALFAS S-gos rengiamų metinių jaunųjų krepšinio pirmenybių proga, š.m. balandžio 28 d. PLC, Lemonte, didžiojoje salėje 7 val. vak. ruošiamas pokylis taikomas šeimoms. Kviečiami visi — jaunieji sportininkai jų tėveliai, vaikai, kiti šeimų nariai ir plačioji lietuvių visuomenė. Vakara pajavims „disc jockey“, balionų meistras nemo-kamai darantis balionų figūreles vaikams. Bus ir laimikių laimėjimai. Vakarienei ruošiamos dešros, gėrės, salotos ir skanėstai. Gerimai perkami atskirai. Vietos ribotos, todėl pageidaujama įsigyti bilietus iš anksto pas komandų trenerius arba skambinant Dainai Silionienei, tel. 630-852-3204. Išankstiniai bilietai bus platunami tik iki bal. 17 d. Bilietai prie įėjimo bus brangesni.

LIETUVOS SLIDININKAI RUOŠIASI OLIMPIADAI

Baigiantis slidininkų varžybų sezonui, Lietuvos atstovai turi jau penkis kelialapius dalyvauti kitų metų olimpinėse žaidynėse. Tokią teisę yra iškovoję keturi vyrai — Ričardas Panavas, Vladislavas Zybaila, Vadimas Gusevas ir Jurijus Darzniekas bei viena moteris — Irena Terentjeva.

„Mums jie jau yra olimpiniai kandidatai, tačiau oficialiai jų statusą ir teisę vykti į olimpinės žaidynės turi patvirtinti LTOK Vykdomasis komitetas, spaudos konferencijoje sakė Lietuvos slidinėjimo federacijos generalinis sekretorius Romualdas Glazauskas.

Olimpinis kelialapis slidininkai galėjo iškovoti surinkę Tarptautinės slidinėjimo federacijos (FIS) mažiau nei 100 vadinamųjų baudos taškų. Skirtingai nuo biatlonininkų, slidininkams nebūtina dalyvauti daugelyje varžybų — užtenka vieno gero starto.

Apibendrinamas šio sezono rezultatus, R. Glazauskas teigė, kad jie yra neblogi ir pesimistinių nuotaikų neturėtų būti. Ką tik pasibaigusiam pasaulio čempionatė Lahtyje R. Panavas 30 km distancijoje klasikiniu stiliumi užėmė 23-ią vietą — tai yra aukščiausias mūsų vyrų pasiekimas per visą istoriją.

„Manau, kad dabartinėmis sąlygomis, kuriomis galime rengtis varžyboms, pasiekime beveik maksimumą“, — teigė slidininko treneris Jakovas Gimickis. „Pakliti dar kelias laiptelius galėtume tik turėdami įvykdytą vieną ar kitą pasirengimo aspektą“.

Mūsų slidininkų rengimosi sąlygas jis vadino prastėmis net vidutinėmis, palyginus su kitų šalių atstovais. Lietuviai negali net svajoti apie tai, ką turi skandinavai ir kiti, tačiau noras pakilti aukščiau yra. Pavyzdžiui, es-tai jau įsigijo vadinamuosius „alpių namelius“, kuriuose sportininkams sudaromos aukštikalnių sąlygos. Jų komandoje slides ruošia 12 žmonių, o pas mus visus klausimus tenka spręsti vienam treneriui.

Kito pasaulio čempionate dalyvavusio slidininko V. Zybailos startus R. Glazauskas vertina nepatenkinamai, nes sportininkui nepavyko užimti planuotų vietų. Trenerio nuomone, jam sutrukdė nelemtas gripas, kuriuo jis susirgo būdamas geros formos. Per likusį laiką jau nepavyko atgauti jėgų.

Du perspektyviausi jaunieji sportininkai dalyvavo pasaulio jaunimo čempionate — V. Gusevo aukščiausiaji vieta buvo 26-toji, o I. Terentjeva sprinto varžybose liko 40-ta. Jų trenerio Igorio Terentjevo nuomone, tai nėra prasti rezultatai, nes atsilikimas nuo lyderių sumažėjo. Tačiau jis išvėlė kitą varžovų pranašumą — turtingųjų šalių sportininkai prieš oficialias pirmenybes atitinkamai parengiami mediciniškai, o mūsų sportininkai, o mūsų sportininkai to negali sau leisti.

Komentuodami per pasaulio čempionatą kilusius skandalus dėl dopingo vartojimo, mūsų slidininkai teigė, kad įvairių preparatų vartojimo daugiatis, tačiau tam, kad jie nebūtų susekti, dirba didžiulės komandos. Matyt, suomiai neap-kačiavo visų niunų, todėl ir įkliuvo.

(ELTA)

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$100.00. Foreign countries \$115.

Postmaster: Send address changes to Draugas — 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Matindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiunčiame. Prie pavardės ir adreso, siūdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

DRAUGO prenumerata yra mokama iš anksto.			
	Metai	1/2 metų	3 mėn.
JAV	\$100.00	\$60.00	\$38.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$115.00	\$65.00	\$45.00
Tik šėštadienio laida:			
JAV	\$60.00	\$45.00	\$33.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$65.00	\$50.00	\$38.00
Užsakant i Lietuva:			
Oro paštu	\$500.00	\$250.00	
Reguliariu paštu	\$100.00	\$55.00	
Tik šėštadienio laida oro paštu	\$160.00	\$85.00	
Tik šėštadienio laida reguliariu paštu	\$55.00		

Vyriausia redaktorė — Danutė Bindokienė
Administracijos — Valentinas Krumpis
Moderatorius — kun. Viktoras Rimšelis

- Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šėštadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:00, šėštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį neatka. Skelbimų kainos atsiunčiamos, gavus prašymą, ką nors skelbti.
- Redakcija straipsnius taisy savo nuotiria. Nenaudotų straipsnių nesaugo. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

LFK „LITUANICOS“ VYRAI FINALE

Laimėję trečią vietą pagrindinės Čikagos ir apylinkių futbolo lygos — „Metropolitan“ salės futbolo pirmenybėse, vykusiose Čikagos šiaurės vakari-niame Villa Park miestelyje, „Lituanicos“ vyrai dar varžosi Čikagos pietryčiuose, netoli Indianos esančioje Dolton vietovėje. Čia žaidimai vyksta antradienį vakarais.

„Lituanicos“ vyrai čia lengvai užėmė pirmąją vietą (8 laimėjimai ir vienos lygiosios) ir dabar dalyvauja pirmųjų keturių komandų varžybose. Balandžio 3 d. vykusiam pusfinalyje lietuviai 8-2 pasekme įveikė savo varžovus meksikiečius ir pateko į baigmę. Ji bus žaidžiama balandžio 10 d. 9 val. vak. „Willy Roy Soccer Dome“ patalpose, Dolton, IL. Mūsų žaidėjai bus kroatų-amerikiečių komanda. Čia tikimasi lietuvių pergalės.

Laimėtos draugiškos rungtynės

Čia reikia pažymėti, kad „Lituanicos“ vyrai futbolininkai šiuo metu teberungtyniauja dviejuose frontuose. Norėdami geriau pasiruošti lauko futbolo pirmenybiniams susitikimams. Balandžio 1 d. mūsų žaidėjai sužais draugiškas rungtynes su „Spartos“ klubo vyrais.

Buvo rungtyniaujama Marquette Parke aikštėje, gerai pažįstamoje lietuviams sporto mėgėjams, nes joje įvairios „Lituanicos“ komandos arti 40 metų žaidė iki persikėlimo į Lemontą — prie PL centro.

Šios rungtynės parodė, kad lauko futbolas gerokai skiriasi nuo salėje žaidiamo ir labai stigo komandinio susižaidimo, pastebima kai kurių futbolininkų fizinio pasiruošimo stoka (to žinoma, būtų sunku laukti, nes žaidėjai dirba sunkiausius darbus ir negali skirti daug laiko futbolui).

Nepaisant to, pergalė atiteko mūsų žaidėjams, įveikusiems čekus 3-2. Pirmame kėlinyje pasižymėjo J. Berutti, o po pertraukos — T. Matulis ir L. Bytautas. Nepasirodžius nuolatiniam „Lituanicos“ vartininkui, vartus gynė žinomas komandos įvairių mušejas Virgis Žuromskas. Sekmadienio popietė buvo dar šalta ir vėjuota, tai žiūrovų neatėjo daug — gal tik pusšimtis, tačiau ne visi ištvėrė iki rungtynių pabaigos.

Sekmadienį — pirmenybių rungtynės

Šį sekmadienį, balandžio 8 d., jau bus „Metropolitan Soc-

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą. Pacientai priimami absoliučiai punktualiai. Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai.
4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL
Tel. 708-422-8260

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS — ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

DR. L. PETREIKIS
DANTŲ GYDYTOJA
9055 S. Roberts Rd., Hickory Hills, IL
1 mylia į vakarus nuo Harlem Ave.
Tel. (708) 598-4055
Valandos pagal susitarimą

EDMUNDAS VIZNAS, M.D., S.C.
Specialybė — Vidaus ligų gydymas
Kaltaba lietuviškai
6918 W. Archer Ave. Ste. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9885
Valandos pagal susitarimą

ARAS ŽLOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS IR CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

cer League“ 2000-2001-ųjų metų pirmenybių antrojo (pavasario) sezono pirmojo rato rungtynės. „Lituanicos“ vyrai važiavo į Orland Park, IL, kur 3 val. p.p. susitikus su kroatų „Zrinski“ vienuolike. Vėlykų sekmadienį jokių rungtynių nebus žaidžiama, o antrasis ratas vyks balandžio 22 d., kai mūsų žaidėjai irgi kovos išvykoje prieš „Rams“ Lemonte, prie PL centro bus rungtyniaujama balandžio 29 d. (prieš naują komandą — „Sockets“). Pasikutinės rungtynės vyks birželio 17 d., kada tikimasi, kad „Lituanicos“ vyrai laimės I diviziono čempionatą. Čia reikia priminti, kad lietuviai pirmąsias buvo pirmajame (rudens) sezone.

Jaunieji futbolininkai iš Lietuvos Čikagoje nepasirodys

Balandžio 6 d. į Dallas, TX, atvyksta Lietuvos jaunų futbolo komanda, sudaryta iš Klaipėdos futbolininkų, kurie dalyvaus tarptautiniame turnyre dėl „Dallas Cup“. Varžybos vyks balandžio 8-14 d.

Buvo norėta svečius iš Lietuvos pasikviesti į Čikagą. To darbo emėsi LFK „Lituanicos“ vadovybė, tačiau dėl įvairių priežasčių (daugumoje pinigų stokos) nebuvo galima šią mintį įgyvendinti.

E.Š.

Tai - Jūsų laikraštis
DRAUGAS
THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

NORVEGO NUOTYKIAI BIUROKRATIJOS DŽIUNGLESE

IRENA VITKAUSKIENĖ

Visi bara lėpėdį
kaimietį

Pastaruoju metu Lietuvoje visi, kas netingi, „auklėja“ maištaujančius žemdirbius, nuolat primena, kad žaliajame kaime jų yra per daug — net 30 proc. visos tautos. Tuo tarpu Vakarų Europos žemės ūkyje dirba tik 5 proc. valstybės gyventojų, taigi taip turės būti ir pas mus. O likusieji 25 proc. kaimo gyventojų turės tapti verslininkais arba pramonės ir paslaugų įmonių darbininkais.

Tačiau, taip kalbėdami, valdžios vyrai ir kiti pamokslautojai kažkodėl nepasako, kokia šiandien Lietuvoje smulkas ir vidutinio verslo būklė. Nors ministerijose knibžda aišės įvairiausių tarnybų, tačiau neįmanoma, pavyzdžiui, tiksliai sužinoti, kiek smulkių ir vidutinių įmonių sužlugdė „žiauriosios akcijos“, kiek šiuo metu belikę iš tikrųjų veikiančių. Europos Sąjungoje smulkas ir vidutinio verslo padėtį nusako jų skaičius, tenkantis 1,000 šalies gyventojui. Taigi Vakarų Europoje tokiame skaičiu gyventojų tenka 45, pas mus — 20 įmonių. Vargu, ar pastarasis skaičius yra tikslus, ko gero, jų yra dar mažiau, nes daugelis egzistuoja tik popieriuje, mat įmonės išregistravimas pas mus gali tęstis metų metais — tokia sudėtinga, pasirodo, ši procedūra.

„Kaip tapti verslininku?“ — krapišo pakaušį kaimietis trihektario šeimininkas. Pasiūpinėję kienę — joje vos keli litai degtukams ir druskai, na, dar vaikų sėsiuviniams. „Beviltiškas reikalas su tuo „neiniciatyvu“ kaimiečiu. Vertiau pasidomėjime, kaip sekasi turtingam norvegui, su maniusiam Mosėdyje steigti antklodžių siuvimo įmonę — uždarąją akcinę bendrovę „Thermotextile“.

Graži pradžia

Skuodo rajono savivaldybės prieš kelnerius metus pasirašius bendradarbiavimo sutartį su Norvegijos „Lindos komuna“, prasidėjo vienas pas kitus viešnagės. Meras Liudvikas Žukauskas dėjo visas pastangas, kad šie ryšiai neliktų vien draugiškais pasipomėjimais. Bendraudamas su norvegiais, vis sukdavo kalbą apie didžiausią skaudulį Lietuvai — nedarbą, kvietė investuoti, steigti čia savo verslą. Tokių kalbų suviliojimas, ir Mosėdį pasiūlyti atvyko patyris verslininkas Per-Idar Vasset. Čia jis susidomėjo buvusiais gyvu-

liū okiais — dar visai geros būklės pastatais, kuriuos išmintingi mosėdiškiai išsaugojo, neišpūtė po plytą, kaip tai atsitiko daugelyje kitų Lietuvos vietovių.

Nusipirkęs vieną tokį pastatą, užsienietis pirmiausia ėmė rūpintis... ne, ne gamyba, netgi ne darbo jėgos samdymu, o buitiniomis patalpomis būsimiems darbuotojams. Pasiūlytą projektą, statybinius ir pateiktą jiems užsakymą — įrengti ir dailiai medžiui iškalinti valgyklę, gražiomis keraminėmis plytelėmis iškliauti ir šiuolaikišką santechniką įrangą sumontuoti dviejuose (moterims ir vyrams) dušo kambariuose. Po to investuotojas susimąstė, kaip čia pritaikyti siuvyklai visą pastatą. Va, tada ir prasidėjo tai, ko norvegas savo gimtajame fiordų krašte ne sapnuoti nebūtų susapnavęs...

Avinėli, pasipurtyk...

Įmonės direktorė Ramunė Charčiūnienė sakė, jog įkurti tarpusavyje vienintelę valdišką įstaigą, kurioje, ko beklaidavo, tą ir gaudavo, buvo rajono savivaldybė. Apie kitas valstybines institucijas to nepasakyti. Paprasčiausią informaciją tekdavo „lupte išlupti“, po vieną žodį išpešti. O baisiausia, kad iš visų instancijų pasipylė reikalavimai, kurie reikė tik viena: „Avinėli, pasipurtyk...“ Ne kažkokie niekadejai kyšininkai sukilo, pamatė užsienietį. Ne. Investuotojui buvo pateikti mūsų valstybės įstatymais pagrįsti reikalavimai.

Vienas tokių reikalavimų — detalusis sklypo, kuriame stovi pastatas, planas. Reikia, tai reikia, sutiko investuotojas, juk tą planą vis tiek teks padaryti, kai sumanys žemę po pastatu nupirkti. Šis planas bei topografinės nuotraukos kainavo apie 10,000 Lt.

Norvegas pakrovė į laivus savo lietuviškajai įmonei reikalingą įrangą, ir vėl važiojo į Lietuvą, svajodamas, kaip jau sumontavus ryt poryt užvirs darbas. Tačiau Lietuvoje jo laukė naujas siurprizas. Nesigaudančiam mūsų tikrovėje, svetimišaliui buvo paaiškinta, kad, norint pradėti gamybą, reikia dar vieno — techninio plano. Mat tame pastate kažkada buvo auginami veršeliai, o dabar ketinama užsiimti siuvimu, vadinasi, reikia pakeisti pastato paskirtį, o tai reikią, jog specialūs projektuotojai iš Klaipėdos (Skuode, kaip paaiškėjo, tokių specialistų nėra) turi paruošti tokio pakeitimo planą. Tai vėl kainuos apie 10 tūkst. Lt. Jei šio reikalavimai



Lietuvos Respublikos konsulo Čikagoje Giedriaus Apuokos Vasario 16-tosios proga surengtame priėmime dalyvavo Illinoiso lietuvių respublikonų lygos atstovai. Iš k. V. Vytautas Jasinevičius, Pranas Jukus, Anatolijus Milonas, konsulas Giedrius Apuokas, Algis Regis, Leonas Maskaliūnas, Birutė Vindašienė, Kazimieras Oksas ir Mindaugas Baukus.

neįvykdys, bet kokia gamyba bus nelegali. (O kas gali atsitikti nelegaliai dirbujantis, vis žinome.)

Sužinoję apie besikuriančią įmonę, savo reikalavimus pateikė ir aplinkosaugininkai — privalu pasistatyti valymo įrenginius. Ir vėl žygis pas projektuotojus, kurie paaiškino, kad už projektą, įrengimus ir jų sumontavimą teks pakloti 17 tūkst. Lt. „Mes ruošiamės siūti, o tokiai pramonei vandens nereikia ir aplinkos tikrai netersime“, — bandė spurdėti norvegas. Įstatymai yra įstatymai — investuotojui buvo priminta, kad pastatą įrengti sanitariai mazgai, vadinasi, yra, ką valyti... Apdugus nuo griežtų reikalavimų gausos, norvegas jau buvo be atverias pinigines įvykdyti ir šį reikalavimą, tačiau tuo momentu direktorė Ramunė Charčiūnienė susitiko pažįstamą inžinierių, dirbantį specialios paskirties akcinėje bendrovėje „Skuodo vandens“, kuris geranoriškai paaiškino, jog šį reikalą galima išspręsti daug pigiau — reikia įrengti paprasčiausią kanalizacijos šulinį, kurio projektas kainuoja tik 200 litų.

Vargeliai muitinėje

Norvegas verslininkas negalėjo nuolatos gyventi Lietuvoje ir tvarkyti įmonės Mosėdyje reikalus, nes laukė kur kas didesnės verslo sėkmės. Tuo tarpu iš Lietuvos reikalavimai padidėjo. Tada šiais reikalais pavėdė rūpintis direktorė. Beje, tautiečiai, jau bandę Rytų Europoje steigti verslą, Per-Idar Vasset'ą buvo įspėję, kad įmonės direktoriaus pareigoms ieškotų moters, mat, posovietinė moteris įpratusi daugybę darbų nudirbti viena, be to, labai atsakinga ir pareigingi. Tuo tarpu į vadovo kėdę pasodinus posovietinį vyrą, jis vienas nedirbs, jam tuoj prireiks sekretorės, vairuotojo, reikalų tvarkytojo ir kitų pagalbinių...

Su lietuviškos muitinės darbu norvegas susipažino pats. Mūsų šaliai muitininkams labai užkliuvo, kad verslininkas

dokumentuose nenaudoja antspaudų, tik savo parašą. Ramunė Charčiūnienė, taupydama darbdavio nervus, patarė įsigyti tą antspaudą dėl šventos ramybės. Tačiau užsienietis užsispyrė kaip ožys: užteks, daugiau jis nebeįvykdys absurdiškų reikalavimų, o juo labiau šiam — juk antspaudą lengvai galima padirbti, o asmens parašą padirbti neįmanoma.

Muitinėje, kurioje direktorė visada sugaišta daug laiko, nes važtaraščiai labai kruopščiai tikrinami, išliko ir kitų problemų. Buvo pareikalauta mokėti 20 proc. muitą už įvežamą audinį, skirtą antklodėms siūti. Norvegas tą audinį perkė Pakistane. Įveždamas į Norvegiją, sumoka už jį maito mokesčių. Daryk mokėti šį mokesčių ir Lietuvoje būtų per brangu. Po ilgokų ieškojimų buvo rasta išeitis, apie kurią muitininkai galėjo informuoti iš karto, deja, neinformavo. Šiuo metu audinys įvežamas kaip reeksportuojama medžiaga (t.y. išvežama atgal gamintojo pavidalu), todėl maito mokesčių nebereikia. Pasitaikė ir daugiau visokių keblumų, kai Lietuvoje niekas nesugebėjo paaiškinti ir padėti. Tuomet norvegas kreipdavosi į savo šalies muitinių departamentą, ten jam suteikdavo visą reikalingą informaciją, kurią jis perduodavo Lietuvos muitinių departamentui, o šio pareigūnai palinkėdavo galvomis, jog iš tiesų yra tokia ar kitokia galimybė. Tačiau įdomu, kodėl to nepasakydavo, kai pirmiausia buvo kreipiamasi į juos?

Ką sakyti draugui?

Ramunė Charčiūnienė pasakojo, jog ne tik jos darbdavys, bet ir ji pati daug nervų ląstelių sudegino matydamą tą keistą lietuvių valdininkų abūjomą, neišmanymą, o gal tiesiog nenorą dirbti. Ji neseniai grįžo gyventi į Lietuvą iš Vokietijos, kurioje, ten baigusi studijas, kelerius metus dirbo mokesčių sistemoje, konsultuodavo 17 verslininkų. „Jei vokiečiai kreipiasi į valstybės

tarnautoją, gauna absoliučiai visą informaciją ir dar pasiūpinama, kad pasirinktų patį geriausią sprendimo variantą, tuo tarpu pas mus viskas atvirkščiai“. Gerai perpratusi Vokietijos mokesčių sistemą, specialistė manė, kad grįžusi į Lietuvą sutiks išskėstomis rankomis dėl jos įgytos naudingos patirties. Tačiau paaiškėjo, jog kaip tik tokių Lietuvoje nereikia. Čia skiriant į svarbesnius postus lemia ne kompetencija, specialus išsilavinimas, bet pažintys, „švogerių“ principas. Teko nuryti kartaus nusivylimo gurkšnį ir atsakyti iliuzijai. Parvykusi į gimtąją Žemaitiją, Ramunė kurį laiką Mosėdyje dirbo anglų kalbos mokytoja, kol ją pakvietė į savo įmonę norvegas. Beje, šis darbdavys pakvietė būtent ją todėl, kad dideliu privatumu pripažino jos darbo Vokietijoje patirtį.

Šiuo metu Per-Idar Vasset įmonėje veikia tik viena antklodžių siuvimo linija. (Visa produkcija parduodama Vakarų Europoje ir lietuviškai lengvajai pramonei konkurencijos nesudaro.) Įrengimų suvežta kur kas didesnės apimtys gamybai. Tačiau investuotojas yra gerokai sutrikęs, svarsto, ar vėl Lietuvoje plėsti verslą. Susidūręs su eiliniu absurdišku reikalavimu, jis kartais susiima už galvos ir šūkteli: „Jūs ne 50, o visus 100 metų esate atsilikę, jei kuriate toliau palinkėdavo galvomis, jog iš tiesų yra tokia ar kitokia galimybė. Tačiau įdomu, kodėl to nepasakydavo, kai pirmiausia buvo kreipiamasi į juos?“

Šalia norvegų nupirktojo pastato Mosėdyje stovi dar vienas lygiai toks pat, kurį jau nusizūrėjo kitas Lindos komunos gyventojas. Jis norėtų čia steigti trikotazo įmonę. Per-Idar Vasset, šiaip jau linksmas ir malonaus būdo 47 metų vyras, nepaisant visų patirtų sunkumų, garsiai pašmaikštuoja, jog nežinąs, ką

Nukelta į 7 psl.

DRAUGAS, 2001 m. balandžio 6 d., penktadienis

3

Danutė Bindokienė

Nedaug atgarsio paliko, o vis tik jo labai reikia

Visą savaitę, pradedant kovo 18 d. (sekmadieniu) „Chicago Sun-Times“ dienraštis spausdino straipsnių seriją apie Lietuvą ir lietuivus. Dienraščio nuolatinis bendradarbis Neil Steinberg šią seriją pavadino „Exploring Chicago's link to Lithuania“.

Tai nebuvo šiaip sau, kelių eilučių atsitiktiniai rašiniai, kokių neretai užtiknam JAV spaudoje, bet įžvalgus, rimtais šaltiniais paremti straipsniai, gausiai iliustruoti fotografo Robert A. Davis nuotraukomis, kurios gražiai papildė tai, ko žodžiais nebuvo išsakyta. Kai kurias dienas fotografijos sudarė pagrindinę straipsnio dalį, nedaug vietos paliekant rašytam tekstui. Užbaigiant seriją, sekmadienį, kovo 25 d., sekmadieninės laidos kelionių apžvalgoms skirta dienraščio dalis išspausdino du puslapius spalvotų nuotraukų, siūlydama skaitytojams susipažinti su „tik Lietuvoje randamomis istorinėmis, architektūrinėmis, meno vertybėmis bei reikenybėmis“.

Kiekvieną savaitę dieną žurnalistas į Lietuvą — ir lietuivus — žvelgė vis iš kito tasko, visų pirma sujungdamas Čikagoje gyvenančius lietuivų kilmės žmones su jų šaknimis bei ryšiais Lietuvoje, apžvelgdamas veliausias Lietuvos istorijos vingius ir postūkus, atvedusius į nepriklausomybės atkūrimą 1990 m. kovo 11 d. Placiai ir labai šiltai paminėtos Čikagos (ir apskritai užsienio) lietuvių pastangos padėti tėvynėje vargstančioms, negaliesiems, pagalboms reikalingiems. Tad daug atgarsio rado ir „Lietuvos Vaikų vilties“ dėka suorganizuotos, Amerikos gydytojų kelionės į Vilnių atlikti ortopedinės operacijos, ir prie universitetinės Santariškių ligoninės įruožta ortopedinė operacinė, kurioje jau atliekamos ir labai sudėtingos operacijos vaikams su negaliomis.

Vis tik pastebima, kad Lietuva „atsidūrusi savotiškoje kryžkeleje“, besistengdama pagerinti savo gyventojų ekonominę būklę, siekdama narystės NATO, Europos Sąjungoje, bemėginanti atsikratyti sovietinių laikų liekanų ir užgydyti tautoje okupacijų padarytas žaizdas, kurios dar nesiliovė kraujujusios, ne vien lietuiviams, bet ir krašte gyvenančioms mažumoms, ypač žydams.

Iš esmės „žydų problemos“ paminimos kone kiekvienos

dienos skiltyse, jeigu nekalbama apie holokaustą ir tikrą ar tik tariamą pačių lietuvių rolę šiuo skaudžiausiu, juodžiausiu žmonijos istorijos laikotarpiu, tai bent apie jau nepriklausomoje Lietuvoje pasireiškiančius priešiskus semitams (pailiustruojama vienu kitu „nacišku ženklu“ ant tvoros ar pastato sienos). Tuo per daug nereikia stebėtis, kai vienas informacijos šaltinis yra žydų kilmės Lietuvos pareigūnas...

Apkaltinti nedidelį kraštą, zūt būt besistengiantį pasauliui parodyti kuo šviesesni savo įvaizdį, yra ir nesunku, ir nepalyginamai daugiau žalinga. Ar tai buvo tikrasis tų užuominų tikslas?

Straipsnių serija baigiama pasikalbėjimu su Lietuvos Respublikos prez. Valdu Adamkum, apie kurį žurnalistas apskritai gražiai atsiliepa. Bet ir vėl — nuopelnas čia daugiau priskiriamas Amerikai, kurioje V. Adamkus kelis dešimtmečius gyveno ir taip „patirties gausiai sėmėsi iš vakarietiškos demokratijos šaltinio“. Panašiai kalbama ir apie „Lietuvos kariuomenės vadą brigados gen. Joną Kronkaitį. Iš esmės mums tai netaikytina, bet vargiai tiems, daug dirbančiams ir Lietuvai besiaukojantiems, asmenims tokie tvirtinimai palengvins darbą ar santykius su vietiniais žmonėmis.

Su viena kita išimtimi, straipsnių mintys nėra mums priešingos, tačiau, kurios tų išimčių tikrai vertos didesnės dėmesio. Serijai užsibaigus, tikėjimės, kad visgi mūsų tautiečiai atkreips daugiau dėmesio į išspausdintus netikslumus ir užpils „Chicago Sun-Times“ redakciją laiškais, reikalaujantis klaidas atitaisyti. O pati labiausiai akis baidanti ir kraujojėdanti pakelianti klaida yra tvirtinimas, kad, Seimo ketinta valstybine švente paskelbti, birželio 23-oji yra „džiaugsmo šventė, nes tą dieną Lietuvą okupavo naciai“.

Kur gi lietuiviai, to dienraščio skaitytojai, kur Lietuvos Užsienio reikalų ministras, LR ambasada JAV-se, konsulai, garbės konsulai ir kiti atsakingi asmenys, kad nutylejo tą skriaudą, padarytą Lietuvai? Savo tarpe mėgstame skųstis, mūrmėti, pykti, bet tas klaidos neištaisyti. Jei gu buvo protestų iš oficialių Lietuvai atstovaujančių asmenų, tai kol kas negirdėjome...

DON KICHOTAS ATVYKSTA Į VILNIŲ

Balandžio pirmoji diena
ANATOLIJS KAIRYS

Nr. 7

Žmoniškumas, humanizmas, pilietinė teisė... Apart to, kalinį laikyti gerame kalėjime, atskiroje kameroje, kas savaitę keisti patalynę, aprūpinti televizijos aparatu, telefonu, teise priiminti gimines, draugus, nusikaltimo bendrininkus, duoti teisę laisvai kalbėti su bet kuo, maitinti pirmos rūšies maistu...

Žmoniškumas, humanizmas, pilietinė teisė... Išleisti milijoną litų ar daugiau kasmet iš valstybės iždo, atimant iš badaujančių skurtų lėšų. Dukart į dieną išleisti pasivaikščioti, duoti geras drabužius, sveikatos priežiūrą, visą išlaikymą... už ką? Už tai, kad nužudė šimtą žmonių!

O kas atlygins ir kuo žmogžudžių aukoms? Ar žuvusiems taikomas žmoniškumas, humanizmas, pilietinė teisė. Kas ir kuo atlygins žuvusiųjų šeimoms už atimtą gyvybę ir gyvenimą?

Pasirašyti ar nepasirašyti? Prezidentas atsisėdo, uždėjo kairę koją ant dešinės ir kūrį laiką mąstė. Kaip būtų gera nebūti prezidentu... Kur yra teisybė, lygybė, brolybė, kurias skelbė didžioji prancūzų revoliucija! Kada pasaulis priartės

prie lygiateisio humanizmo, vieno atlygio už gerą ar blogą darbą? Ar mūsų tauta priausgi prie tokio įstatymo pasekmių, kada nužudoma šimtai nekaltų žmonių beveik kasdien?...

Prezidentas nukėlė kairę koją nuo dešinėsios, persėdo į kitą fotelį, uždėjo dešinę koją ant kairiosios, bet lengviau nebuvo. Jis svarstė logiškai, bet kur čia logika? Net jei teroristas nužudytų prezidentą ar kitą žymią asmenybę — mirties bausmės nėra? Žudiką pasodintų už grotų į duotą jam viską, ko jis iki šiol neturėjo: pastogę ir išlaikymą, aprūpinimą iki gyvos galvos. Tai ne bausmė, o atlyginimas. Ko gero atvyktų delegacija iš Paryžiaus ar Bruselio patikrinti kalėjimo ir kalinio sveikatos... Už gerą elgesį sumažintų bausmę, po 10 ar 15 metų išsigimėlis būtų paleistas naujiems nusikaltimams daryti. O kokia nauda prezidentui ar kitai svarbiai asmenybei? Kuo jo mirtis kompensuojama? Žudiko pasityčiojimu — ne daugiau!

Ir žmogžudystės dešimteriopai padaugės, nusikaltimai tarp kas mus mirės ant mėslo. Atsakovo nebus. Priešingai, valstybės garbė smuks, teisėjams algos didės iki begėdiškumo, biudžetas mažės, žmonių saugumas silpnės, nebus priemonių piktai nusikaltėlių gauti ar gautoms sutramdyti.

Pasirašyti ar nepasirašyti? Nepasirašyti! Seimas priimtų, dargi vienbalsiai, tegu seimas ir pasirašo — pirmininkas... Mano rankos švarios, aš škelbiu „švarių rankų“ politiką. Visą smulkiają

butaforiją išneša skambiais titulaus pasivadine prezidento rūmų juokdariai.

Įėjusi sekretorė praneša, kad Vilniaus vyriausias komisaras jau laukiamajame. Prezidentas apvertė įstatymą tekstu į stalą įleiskite.

Vyr. komisaras įėjo nedrąsiu žingsniu, nors pasimatyimas buvo iš anksto sutartas — tuoj areštavus svečius iš Ispanijos.

— Pone... — greit susigriebė, — Jūsų ekselencija... — prezidentas ištiesė ranką, vyr. komisaras griebė ją ir norėjo pabučiuoti, bet prezidentas spėjo atitraukti.

— Prašau sėstis, — tarė ir parodė fotelį. Vyr. komisaras atsisėdo ir seilėmis užspringo — kaip ir nuo ko pradėti šią keistą istoriją?

— Na, kas ten per paukštis, pone komisare? — pradėjo kalbą prezidentas. — Kodėl prirėkė mano intervencijos?

— Paukštis, teisybė, pone prezidente, retas paukštis, — vyr. komisaras lengviau atsiduso gavęs lengvą klausimą. — Aš negaliu apibūdinti nei plunksnų, nei spalvos.

— Mano karjeroje pirmas atsitikimas, pone prezidente, esu labai atsargus, nedrįstu spręsti vien savo ar savo tiesioginių viršininkų iniciatyva, ypač kada liečiami svetimų valstybių piliečiai, neaiškios kilmės.

— Kokius valstybių?

— Ispanijos, pone prezidente. Juo nemaloniau, kad jie neatrodo šių dienų „kvietiniai svečiai“. Uniformos,

apsiginklavimas, šarvai, ietys — dvelkia viduramžiais. Vienas save laiko riteriu ir joja ant mūsų veisles arklio, jo ginklanešys joja ant asilo. Ginklanešys — mazakalbis, jo neareštavome, jis atsekė savo poną. O riteris labai kalbus, galima sakyti filosofas, vartoja tokius išsireiškimus, kad nei aš, nei mano sargyba negalėjome suprasti. Ir nukalba. Kartais labai protingai, kartais ir neprotingai, sakytum apsišaukėlis, lyg būtų ne tas, kas sakosi esąs.

— O jų vardai? — Riteris — Don Kichotas iš La Manšos, esąs kilmingųjų klases, o jo tarnas eilinis Ispanijos pilietis vardu Sančo Pansa. Turiu pastebėti, pone prezidente, jie įėjo pro pilies vartus be jokių galiojančių dokumentų. Tiesa, radome sutrintą popiergalį, pasirašytą Ispanijos karaliaus Pilypo III, mirusio prieš 400 metų. Prezidentas tuo tarpu neprisiminė dabartinio Ispanijos karaliaus vardo, todėl kurį laiką tylėjo, pasitraukęs toliau.

— Kur jie dabar, pone komisare? — Jie areštuoti iki bus išaiškinta jų atvykimo priežastis ir tapatybė. Juos laikau savo areštiniame rezidencijos gale. Man reikalingas jūsų, pone prezidente, sprendimas.

— Suprantu.

— Jie neatrodo pavojingi, bet savo valia aš nedrįstu jų atiduoti teismui ar ilgai laikyti areštiniame. Įstatymiškai jie nėra nusikalte.

Bus daugiau



Bičiulystė

Parengia Ligija Tautkuvienė,
talkinant sūnui Adamui

Bičiulystė, Nr. 7.

VERBOS

Kai žmonės sužinojo, kad Jėzus iškilmingai žengia Jeruzalėn, susirinkusi minia su palmių, alvykmedžių šakelėmis ejo priešais ir skandavo: „O sana, pagirtas, kuris ateina Viešpaties vardu, Izraelio karalius!“

Verbos yra šventinamos prieš Velykas — Verbų sekmadienį. Verbų šventinimas jau žinomas nuo popiežiaus Gelazijaus (492-496) laikų. Nuo VIII amžiaus verbos buvo šventinamos prieš Mišias ir dalijamos žmonėms. Lietuvoje verbos atsinešamos į bažnyčią, laikomos žmonių rankose ir taip yra pašventinamos.

Lietuvoje verboms vartojama kadugių, sprogtančių gluosnių (blindės) šakelės. Ankstiausias verbos, dažniausiai už menkutę auką, pardavinėdavo šventoriuje ar prie bažnyčios elgetos. Kartais verbas jie nešiodavo po namus. Paprastai verbą surišdavo seniausios šeimos narįs — motutė ar motina. Didesnes verbas rišo namų šeimininkei, o vyrams — mažesnes. Vėlyvams, paaugliams — iš 2-3 šakelių.

Atsimenu vaikystę, paauglystę, kai, dabar jau iškeliausi į amžinybėn, mama ankstyvą Verbų sekmadienio rytą su plakdavo keliomis kadugio šakelėmis mums su sese — miegalėms per kojas — „kelkites! Rytą visa šeima traukdavo Laisvės alėja į Iglulos bažnyčią (kol ji nebuvo uždaryta). Atsimenu, kaip pašventintas verbas bažnyčioje mesdavome procesijos metu po kryžiumi, o likusias, parsinešę namo, užkisdavome už švento paveikslų.

Lietuvos kaime beveik visi žmonės verbas laikydavo netoli krosnies. Dalį jų sukišdavo į maišelius, kita dalis buvo užkisdama už šventų paveikslų. Perkūnijos metu užpildavo šiek tiek verbų (dažniausiai kadugio) ant žarijų, o kartais ir pirkioje padėdavo, kad žaibas į namus netrenktų, kad velnias kur nors pirkioje nesislaptų ir negundytų Perkūno jam įspirt. Taip pat verbų puokštelių numesdavo į raistus, kur gyvatės veisdavosi, kad jos iš ten išnyktų. Kartais verbas padėdavo, prašydami kokio keršto kaimynams. Verbomis buvo aprūpoma kapo duobė, pavasarį pirmą kartą išganant gyvulius ir t.t. Šie papročiai beveik išnyko jau prieš 1 pasaulinį karą.

Vilniaus krašto verbos

Jos buvo, skirtingai nuo kitų Lietuvos regionų, rišamos iš įvairių sudžiovintų lauko gėlių, priklausant įvairiaspalvių popieriukų, dažytų ryškiomis spalvomis skiedrelių.

Vilniaus verbos — miesto kultūros dalis. Savo forma ir paskirtimi ryškiai skiriasi nuo tradicinių verbų. Vilniaus verbos lenkmečiu buvo tik sakralinės šventės — Verbų sekmadienio — atributas (dalis). Verbomis puošė ir šventuosius paveikslus. Jau sovietmečiu — XX amžiaus II pusėje, verbos „ateina“ į Kaziuko mugę. Būtent, nuo Kaziuko mugės, pradėjus jas pardavinėti, verbos įgauna naujų funkcijų — tampa suvenyru, interjero puošybos elementu.

Vilniaus verbų istorija nebuvo patraukli etnografams, istorikams, nes atrodė, kad pats verbų rišimas, gyvuojantis daugiau miesto aplinkoje, yra toks pastovus, jog jam negresia išnykimas. Kita vertus — Vilniaus verbos buvo gaminamos nelietuviškoje aplinkoje, kuri dažniausiai suvokiama kaip svetima. Taip ir išnyko popierinės Vilniaus verbos. Jos liko neužfiksuotos, neaprašytos, jų nėra ir muziejų fonduose. Verbų rišimas — įdomus ir unikalus liaudies meno reiškiny.

Vienas ryškiausių Vilniaus verbų bruožų — jų paplitimas. Jos rišamos nedidelėje teritorijoje ir šiaurės vakarus nuo Vilniaus ir Lietuvoje niekur daugiau negaminamos. Tą lokalumą ir unikalumą pasako pavadinimas „Vilniaus verbos“. Ankstiausiai Vilniaus verbos buvo paplitusios žymiai mažesnėje teritorijoje nei dabar — tai apseprendžia verbų paklausa, kai žmonės jas rišdami gali užsidirbti. Vilniaus verbos paplitusios 30-50 kilometrų aplink Vilnių ir jos rišamos „nuo neatmenamų laikų“.

Devintojo dešimtmečio pabaigoje Vilniaus verbos buvo labai gausiai išvežamos į Lenkiją, kitas užsienio šalis. Verbių pynimą paskatino ir geras finansinis uždarbis. Lenktyniaujama, ne kas daugiau jų suriš, bet kieno dailesnės verbos. Šiandien čikagiečiai tokių panašių verbų gali pamatyti ar įsigyti visose lenkų parduotuvėse, jų būna ir lietuviškose Kaziuko mugėse.

Nuo XIX amžiaus Vilniuje Verbų sekmadienis neapsieina be Vilniaus verbų. Tai pirmoji ir seniausioji šių verbų paskirtis. Jos buvo pardavinėjamos tik per šią šventę, seniausioji jų pardavimo vieta buvo tik prie bažnyčios. Įdomu tai, kad Vilniaus verbos, kartu su tradicinėmis verbomis, buvo vienos puokštėje ir buvo kartu šventinamos bažnyčioje. Tačiau ši verba neturi to statuso, kurį turi tradicinės verbos — kadugys, žilvicio, karklo šakelės — ir neatlieka tų verbų funkcijų. Vilniaus verbos neturi maginės, apeiginės paskirties. Viena iš pagrindinių Vilniaus verbų paskirties — dekoratyvinė — puošti šventuosius paveikslus. Jos buvo nešamos šventinti kartu su tradicinėmis verbomis.

Vilniaus verboms įsigalėjus ir Kaziuko mugėje, pateikėjai pabrėžia, kad lenkmečiu šioje mugėje verbų nebūdavo.

Išskirtinis Vilniaus verbų bruožas — jų forma. Tai dažniausiai volelinio tipo verbos. Yra ir plokščiosios (vartojamos šv. paveikslams puošti). Pasenusi verba nebuvo išmesta, bet sudeginama.

Kaziuko mugę galėjo susiformuoti po to, kai popiežius Urbanas VIII suteikė visuotinius atlydus lankantiems Katedrą šv. Kazimiero dieną. Kada šalia Kazimiero atlydų atsirado mugė, tiksliai nežinoma. Nuo XVIII amž. pradžios yra žinoma kasmet šventės dieną vykstanti „Kaziuko“ mugė. (Daugiau sužinosite pasiskaitę Liaudies kultūra. V., 1999, Nr. 1; Lietuvių enciklopedija, Bostonas, 1965, t. XXXIII) L.T.



Kanutas Ruseckas. „Lietuvaite su verbomis“. 1847.

MENO PASAULYJE

• **Prezidentas V. Adamkus** priėmė jaunuosius muzikus, 2000 metų tarptautinių konkursų pirmųjų premijų laureatus ir jų pedagogus. Pernai tarptautiniuose muzikų konkursuose prizines vietas laimėjo per 130 jaunųjų Lietuvos muzikų.

• **Vasario 22-24 d.** Stokholme vykusioje tarptautinėje karikatūristų parodoje daug publikos ir žiniasklaidos atstovų dėmesio sulaukė karikatūrų meistras iš Lietuvos Vyntautas Jurkūnas. Šio dailininko pavarde ir viena karikatūrų buvo atskirai paminėta straipsnyje, išspausdintame Švedijos dienraštyje „Svenska Dagbladet“. Parodos temos buvo „ES ir Švedijos pirmininkavimas“ bei „3xE — Environment, Enlargement, Employment“ (aplinkosauga, plėtra, užimtumas). Parodoje karikatūrų meistras demonstravo sugebėjimus ir realizavo naujas idėjas Europos Sąjungos tematika. Karikatūras piešiančius dailininkus stebėjo švedų publika. Parodą kasdien aplankydavo apie 2-3 tūkst. žmonių. Joje dalyvavo karikatūristai iš 11 valstybių: Suomijos, Izraelio, Estijos, Italijos, Lenkijos, Rumunijos, Slovėnijos, Didžiosios Britanijos, Švedijos, Čekijos ir Lietuvos. Paroda bei „gyvas“ karikatūrų piešimas Kockstorget aikštėje turėjo didelį pasisekimą ir tarp pa-

prastų lankytojų bei žiniasklaidos atstovų, ir tarp profesionalų. Europos Komisijos atstovybė Stokholme, įvertinusi menininkų įvairiapusiškumą ES temomis, pakvietė kovo-balandžio mėnesiais visus dalyvavusius karikatūrų meistrus surengti dar vieną parodą Europos Komisijos atstovybės Stokholme patalpose. Į parodos atidarymą atvyko 10 valstybių ambasadoriai, akredituoti Švedijoje.

• **Kovo 27-oji** — Tarptautinė teatro diena. Prieš daugelį metų tai buvo įdomios teatro šventės, kurios buvo rengiamos visuose miestuose, kur veikė teatrai. Viena įspūdingiausių teatro švenčių buvo rengiama Vilniuje. Į ją plūsdavo ne tik vilniečiai — šventė trauktė traukė žmones iš visos Lietuvos. Prieš gerą dešimtmetį žiūrovų buvo tiek daug, kad šventė buvo pradėta rengti ne „namuose“ — teatre, bet Vilniaus Sporto ir pramogų rūmuose. Ko tik tada nesugalvodavo talentingi lietuviai aktorai! Įspūdingos improvizuotos krepšinio varžybos, kurių eiga sukdavo juoko audrą ir t.t.

Deja, metai bėgo ir „ant lauko pliko kelios pušelės apyskreivės liko...“ Paskutinėje teatralų šventėje, kurioje jau ne pirmi metai įteikiami „Kristofortai“ — geriausiems teatro žmonėms, buvo pasigęs-

ta elementarios pagarbos laureatams — Vilniaus rotušėje apdovanojant geriausius Lietuvos teatro menininkus atsiimti piniginių premijų laureatai buvo siunčiami į salės pasienyje veikusių „buhalteriją“, ten turėjo pasirašyti už gautas sumas visų žiūrovų akivaizdoje... „Apmaudu, kad autoritetingos atrankos komisijos atlikto darbo rezultatas — paprastos pinigų dalybos, pertraukiamos improvizuotu „humoru“, — teigia Kultūros ministerija Eltai perduotame pareiškime. Kultūros ministerija remia šį tradicinį šventinį įvykį, kuriuo siekiama įvertinti ir pagerbti geriausius scenos darbus. Ministerija skiria lešas patioms premijoms ir organizaciniam darbui finansuoti. Šiais metais pagal pateiktą sąmatą buvo skirta 70 tūkst. litų. Pareiškime teigiama, kad po renginio tenka konstatuoti, jog organizatoriai — Lietuvos teatro sąjunga — patys būdami lėšų organizacija, nesuvokia renginio esmės ir tikslų, todėl ministerijoje bus svarstoma, kam derėtų rengti kitų metų apdovanojimo iškilmes. Gaila, kad toks puikus vakaras vyko be aiškos koncepcijos ir scenarijaus. Gaila, kad puikios, pilnos puikių emocijų, teatro dienos lieka tik prisiminimuose...“

• **70-ąjį sezoną dirbantis** Šiaulių dramos teatras Teatro dienos proga dalijo premijas aktoriams. Prestižiškiausia jų, skiriama už visą aktorinę karjerą — Šiaulių dramos teatro primadonos Potencijos Pinauskaitės premija. Penkiolik-tąja šios premijos laureate šiais metais tapo, apie 80 vaidmenų scenoje sukūrusi, aktorė Irena Liutikaitė. Už geriausių šio sezono vyro ir moters vaidmenis miesto savivaldybės premijos paskirtos Ingai Norkutei bei Daliai Janciauskai — latvių režisieriaus Ugo Brikmāno spektaklio „Tristanas ir Izolda“ pagrindinių vaidmenų atlikėjams. Apdovanojimus už sėkmingiausius antraplanius vaidmenis pelnė Jūratė Budrūnaitė (Izolda Baltarankė iš „Tristano ir Izoldos“) bei Rolandas Dovydas (Martynas spektaklyje „Kaukolė iš Kone-maros“). Šias premijas jau kelinti metai skiria „Snoro“ banko Šiaulių skyrius. Originaliausių apdovanojimų — vieno lito kupiūrų prigrūstą stiklainį, vadinamą Kolegų prizą, šiemet nutarta įteikti „Tristano ir Izoldoje“ debiutavusiai mažajai aktorei Kotrynai Kanapytei.

• **Maskvietis satyrikas Michailas Zadornij**, gerai pažįstamas Lietuvos žmonėms iš igametių SSSR TV satyros ir humoro laidų, neseniai lan-

kėsi Kaune. Jo pasiklausyti žiūrovų prisirinko pilna Vytauto Didžiojo universiteto salė. „Kalbėsiu rusiškai, nes tik rusiškai suprantu, ką šneku“, — pradžioje susitikimo, kuris tęsėsi tris valandas, paaiškino satyros meistras. Įžanginiame žodyje jis prasišaršė niekada gyvenime nebuvęs Kaune ir apie Lietuvos reikalus išmanęs mažai. Kauniečius išjudinti humoristui pavyko puikiai — nuo pirmųjų M. Zadornij sakinių salėje griauždėjo juokas, aplodismentai. Publika iš karto buvo supažindinta su vakaro scenarijumi: „Bus trys daly: pirmoji — paskaita, antroji — mitingas, o trečioji skirta tiems, kurie nesupras pirmųjų dviejų“, pranešė svečias. Pradžioje M. Zadornij prisipažino, kaip jis mėgino susipažinti su lietuviška spauda: „Bandžiau skaityti lietuvišką laikraštį ir užmigau. Lektuve. Na, kokios Pribaltikoje naujienos? Per sieną pervežė 3 gramus narkotikų, visiems muitininkams nė neuzteko... Pas mus Rusijoje, jei vagia, jei perneša, tai milijardą. Masteliai kiti!“

Trumpai apie save: „Gyvenu Maskvoje, dažnai buvau Latvijoje. Beje, žinote, kas Latvijoje yra „Ped. taryba“? — Ministrų kabinetas. Ten aš visokių žodžių sugalvoju. Ką reiškia „Pedgripai“? Tai reiškia, kad ministras susirgo gripu. Na, panašu, kad į Latviją manęs daugiau neįleis. Gyven-siu Kaune“. M. Zadornij tęsė: „Mane dažnai kaltina antisemitizmu, — neslėpė svečias. — Be reikalo, aš manau. Mano požiūris gali paliustruoti toks anekdotas: berniukas klausia mamos — mam, aš rušas ar žydus? Mama: o tau koks skirtumas? Sūnus pasi-aiškina: tai, matai, aš dabar maštau — sulaužyti man tą dviratį ar pavogti? M. Zadornij išsamiai aiškino, kaip jis suprantas skirtumus tarp tautų. „Imkime suomių, — pasiūlė satyrikas, — atskirai po vieną, su suomių susižnekti neįmanoma. Kai visi kartu — labai protinga šalis. Rusijoje atvirkščiai. Po vieną — visi einšteinai. O kai visi kartu, kai visa šalis...“ Rusija, pasak

M. Zadornij, labai skiriasi nuo JAV: „Savo akimis mačiau, kaip amerikiečiai ėmė autografus iš Monikos Levinski. Už ką? Juk vienintelis dalykas, ką ji ten nuveikė... Teisingai. Žinote ką, pas mus Rusijoje už tai autografų neprašo“.

M. Zadornij dalijosi humoristo išpučiais, kaip atrodė jo šalis, pavazinėjus po provinciją: „Vaziuojai per Rusiją ir matai, kur gubernatorius demokratas, o kur — komunistas. Kur demokratas, ten — prostitutės gatvės, narkotikai, angliški užrašai rusiškais raidėmis (tai nuostabus reginys!) Kur komunistas, ten — tamsu, tylu, šalta. Išskirtinis komunisto gubernatoriaus bruožas — tai nuoširdus nustebeimas: „Ką, žiema atėjo? Taip greitai? Sausio mėnesį?“ Kai salę pratrūkdavo nenutylančiu kvatojimu ir jau nebesigirdėdavo svečio balso, tada jis nutildavo, pasiklausydavo salės juoko ir palinguodavo galva: „Na, jūs tikrai išsiilgę humoro“.

• **Nemažai meno vertybių buvo sukaupę** didikų Chodkevičių rūmuose, kuriuose dabar įsikūrusi Vilniaus paveikslų galerija. Garsi Chodkevičių šeima šią rezidenciją Lietuvos Didžiosios kunigaikštystės sostinėje pradėjo kurti dar XVII amžiuje, nuolat plėsdama ir perstatydama rūmus. XIX amžiaus pradžioje, pagal architektą T. Tiškečio projektą perstatyti rūmai tapo viena didžiausių ir puošniausių Vilniaus aristokratų rezidencijų. Vilniuje privatių dailės kolekcijų būta nemažai, tačiau jų negalėdavo pamatyti kiekvienas norintis. Ilgus amžius nebuvo jokios viešos galerijos. Neseniai Chodkevičių rūmuose buvo atidaryta nauja nuolatinė Vilniaus paveikslų galerijos ekspozicija.

Rūmų dviasį naujosios ekspozicijos kūrėjai pasistengė išlaikyti ir šiandien. Net šešios antrojo aukšto salės skirtos istoriniams interjerams, imantys klasicizmo ir ampyro stiliaus baldai vertia pavydėti kažkada į šiuos rūmus užsukdavusiems Chodkevičių svečiams. Nukelta į 5 psl.



VIEŅIŠŲ ŽMONIŲ PAŽINČIŲ KLUBAS „ZODIAKAS“

Klubo sąlygos: nariu gali būti kiekvienas ar kiekviena, ne jaunesni, kaip 18 metų amžiaus. Norint tapti klubo nariu, reikia atsiųsti savo duomenis, nurodant: lytį, amžių, ūgį, šeimyninę padėtį, išsilavinimą ar profesiją, pomėgius ir poreikius. Kadangi laikraštis keliauja per platųjį pasaulį, siųsdami duomenis turite įdėti voką su savo atgaliniu adresu. Taip pat parašyti savo telefoną ir pridėti 5 dol. čekį. Jūsų skelbimas bus išspausdintas keletą kartų ir Jums bus išsiųstas patiklusio žmogaus adresas arba keli adresai, atitinkantys Jūsų poreikius.

7. Moteris, 51 m., 168 (5'7"), išsiskyrusi lietuvė, išsilavinimas aukštasis — inžinierė-ekonomistė, normalaus (europietiško) kūno sudėjimo, šviesiaplaukė. Mėgsta ruošti valgi, skaityti knygas, keliauti, būti gamtoje. Mėgsta teatrus, koncertus. Dukra savarankiška, gyvena Lietuvoje. Norėtų susipažinti su vyresniu vyriškiu ilgalaikiai rimtai draugystei. Kalbu lietuviškai, rusiškai, intensyviai mokausi anglų kalbos. Turi turistės vizą JAV.

8. Moteris, 57 m., 162 cm, našlė, išsilavinimas aukštasis. Mėgsta šeiminkauti, keliauti, myli gamtą. Turi „šalią“

kortelę. Ieško panašių pomėgių draugo iki 60 metų, kad likusį gyvenimą praleistų malonioje santarvėje ir supratime.

9. Moteris, 50 m., 172 cm, našlė. Išsilavinimas — aukštesnysis. Mėgsta šeiminkauti, tvarką, švarą, gaminti valgi. Mėgsta keliauti, nori daugiau sužinoti, pažinti. Mėgsta ir šokti — jaunystėje šoko įvairiose šokių grupėse. Dukra ir sūnus — savarankiški, gyvena Vilniuje. Norėtų susirasti draugą rimtai, ilgalaikiai draugystei. Neturi žalingų įpročių — nevartoja alkoholio, nerūko. Nevartoja kosmetikos. Didelių mėlynų akių, ilgi banguoti plaukai. Nemėgsta apgaules, neįtikimybes ar išdavystės. Pagal Zodiaką — Svarstyklės. Gyvena Vilniuje.

10. Moteris, 44 m., 5'4". Išsiskyrusi. Išsilavinimas — spec. vidurinis — virėja. Nuosirdi, linksma, skaniai gamina valgi. Rašo eilėraščius, sportuoja, šoka. Mėgsta keliones. Kalba angliškai. Ieško rimtų ketinimų draugo 45-56 metų amžiaus. Svajoja apsigyventi Amerikoje. Dvi dukros.

Rašykite mums Bičiulystė — „Draugo“ adresu arba P.O. BOX 4102 Wheaton, IL, 60189 arba elektroniniu paštu e-mail: Biciulyste@aol.com



Vincas Smakauskas. Steponas Batoras įteigia Vilniaus akademiją.

LAIŠKAS IŠ LIETUVOS

Miela ir brangi mano Danguole,

seniai gavau Tavo laiška. Nuosirdžiai dekoju. Aš visada labai laukiu ir laukiau laiško. Noriu greitai ir atsakyti, bet, deja, ne visada taip pavyksta, kaip nori. Ne kartą paimu į rankas rašiklį, bet pritrūksta žodžių, nors mintys — beribės, norai — neapskaičiuojami... Viską nulemia ašaros, tos paulyje neteisybės, tų žmonių puikybės, ir... padedu plunksną. Brangioji mano, kai matai tiek neteisybės, jei netylėsi, kuo Tave kas palaikys. Nors kas gali to nematyti? Pristato žmonelį pieną — visi metai už jį nesumoka. Apilpėsimas vidury dienos. Išdirba žmonės keletą mėnesių — atlyginimo nesumoka. Tai ką daryti, kaip gyventi? Pristato išaugintą bulvę, morkas, kopūstus, pieką ir niekas nieko niekam nesumoka! Ner žodžių. Kaip buvo auklėjamas žmogus per 50 metų? Juk į nieką nebuvo žiūrėję, voge, kiek panesė ir kiek kur kas priėjo. Kas priėjo — tas pasinaudojo. Deja, šandien dar geriau — prieina, tad ko laukti? Vagia visi, kas tik gali prieiti. Ar ką nuteisja? Bankrotas. Atiduok, kas žmogaus uždirbta, toliau varyk savo bankrotą. Bet ne, ištuština banke sąskaitas, tada — pinigų nėra, tai už ką mokės atlyginimus? Ne už mėnesį, bet kelis. Akivaizdi tiesa, bet kam ką gali pasakyti, nors ir reikia? Kur einame?

Nežinau, Danguole, ką Tau ir parašyti, ką pasakyti. Mūsų mintys, kaip ir daugelio Lietuvos patriotų — viską suprantame, kad ilgai taip būti negali! Gaila, kad kita žmonių dalis — lyg lunatikai. Drįstų pasakyti, jog tikra Dievo bausmė. Kad žinotum kaip džiaugiasi buvusi nomenklatura — ką gi, sulaukėte Nepriklausomybės, tad dabar ir turite! Kiek žuvo, kiek kentėjo! O kiek po to džiaugėsi, kad prie lovio priejo! Buvome uždaryti kaip kalėjime. Kas pasidarė, kai kalėjimo sienas išgriovėme...

Atėjo senatvė, bet ji neišvengiama. Savo žmogaus neįtektis. Čia kaltų nėra, tokia jau Dievo valia. O pas mus tokia blogybė, kad visai suprastėjo žmonės — pilna tinginių, pijokų. Dabar dar ir nar-komanai. Tai jau paskutinė Dievo bausmė. O kas valdžioje? Ko laukėme? Jau ir visiškai bausis darosi, skaitau laikraščius, plaukai ant galvos stojasi. Sutartys — bausis! Ir vėl tą patį sau sakau — tokia jau Dievo valia. Kai pagalvoji, Atgimimo laiką, taip viskas buvo šviesu! Bet šėtonas nesnaudžia, jo galybė baisiausia. Iš tiesų žmonės į bažnyčią labiau ejo, atrodo, daugiau meldėsi. Ar tik į bažnyčią ejo, o ką galvojo?

Buvau Šiluvoje per atlydus. Žmonių — minių minios. Į bažnyčią sunku įeiti — pilna. Mišios aikštėje, kurioje žmonių pilna. Yra keletas eilių suolų seniems atsisėsti. Ką ten atsisėsi, visur pilna. Kur stovi, ten ir atsisėsti gali. Taip per aštuonias atlydų dienas visi meldžiasi prie Marijos, keliais eina koplyčioje ir apie koplyčią. Atrodo, prašo pagalbos iš Aukščiausiojo. Ir štai balsavimas! Ką parodė? Reikia bolševikų? Kas laimėjo — graudu ir skaudu. Tik apsi-verti ir toliau vargeli vart! Tai matai, brangioji, tai toks žmonių supratimas apie gerį ir grožį, apie teisybę ir melą.

Juk dar atsimeinu gyvenimą iki 1940 metų. Tiesa buvo viena. Buvo veikimas, kalbėjo visi kunigai, mokytojai organizatoriais dirbo. Mokytojas turėjo būti viskas — ir politikas, ir daktaras — pas jį visi ejo. Dabar mokytojas atsako: „Aš politika nesidomiu“. Tai kas turi domėtis, jei ne mokytojas! Ir taip visi. Vis klausia — o kas man užmokės. Apie moralę ką bekalbėti. Vidurinėse mokyklose mergaičių nebėra. Yra tik moterys. Tai ką bekalbėti apie rimtą gyvenimą. Visiškai žmonių išsekimas. Moralės jokios, apie patriotizmą — tik šypsena. Labiausiai žema moralė, apie dorą visai nekalbama. Televizija gyvena tik seksu. Ką šandien matome, girdime?

Mieloji mano, liūdniausia, kad esu viena likusi šeimoje. Neįsivaizduoji, kaip pasilgstu seserų ir brolių. Atrodo, nors vieną turėčiau, jau būčiau turtinga. Bet kitaip nebebus. Nebėra jų, iškeliavo Anapilin. Kartais, pagalvoju — tą pasakytum Verutei, o štai apie šitą — Onutei ar kuriai kitai. Ką bepasakysi, jau niekas Tavęs neklausys, niekas jau Tavęs nelauks. Kaip gera buvo būti didelės šeimos nariu! Niekur taip nesijaučiau gerai, kaip pas seseris ar brolius. Kai kas sako — pas vaikus. Nežinau, kai vienas vaikas šeimoje, tai kaip vienas marškinis. Džiaugiesi, kad sveiki, kad dar gyvena kartu. O sūnaus draugai, kiek žinau, išsiskyrę. Tėvai sau, vaikai vėl sau. Sūnaus šeimoje gal taip ir nėra. Buvo pakėlė sparnus, bet kol kas dar ne. Tikros teisybės ir nežinau. Skambino — apsisprendę likti vietoje. Daug man nepasakoja, nesiskundžia, bet ir nesidžiaugia. Gal ir gerai — padėti negaliu, o nervuiojusi begaliniai. Mil-dutė vis pataria — nuo vaikų laikytis toliau. Pripažįstu. Vaikai turi savo pasaulį, savo gyvenimą. Jie negali gyventi taip, kaip aš noriu. O viskas eina taip, kaip išeina, kaip pasiseka.

Žinau, Danguole, kad Tu aukojiesi daug. Gal ir reikia. Tokia jau motinos dalia. Ką būtų laimėjusi, jei būtų likusi namie. Ogi nieko. Dabar jau viskas pas jus pasitvarkė — yra butelis, patogumai. Juk bausis buvo ir į kiemą išeiti. Dabar Tavo vyras, kad ir vienas, bet gražiai tvarkosi. Pecių pasikūrena. Namuose šilta, švaru. Ko daugiau žmogus vėl būtų leidžiant senas dienas! Juk ne mirties vis laukia, o laukia savo žmogaus... Tai didelės ir gražios dienos... O jų reikia daug.

Suprantu, kad ilgiesi namų. Ir Tavęs laukia anūkėliai, mama, bet labiausiai Tavas. Ką ir bekalbėti. Tavo mamos žodžiai: vyras — pakulinis, o vaikas — šilkinis, bet neatstos gyvenimo draugo. Mano sūnus, nesiskundžiu juo, bet jis turi savo gyvenimo rūpestis, reikalus, o man beliko vienu-ma. Jums abiem linkiu greičiau vėl būti kartu ir sulaukti gilių senatvės. Kartais pamatau — du senukai kalbasi, juokiasi, barasi. Vienas į kitą atsisėmė. Taip ir turi būti — juk gyvenime visko pasitaiko.

Neseniai atšventėme Birutės septyniadesimtmetį. Ach, tie laimingi. Kaip gražiai, pagerbė kaimynai, buvę bendradarbiai. Pasisekė ir man — gražiai praleidau vakarą. Jie labai puikiai susitvarkė. Sode gerbių kiek nori. Morkų, kopūstų, bulvių. Augina gražias baltas ožkas. Kaip gerai, kad



Ferdinandas Ruščicas. „Pavasaris“. 1907

TEGUL ČIULBA LAKŠTINGALA

Tęsinys iš praėjusio numerio.

Namuose — kasdienybė. Atvyksta dėdė Žemaitis prašyti padėti išlaisvinti sūnų Domą, tarnaujantį karo mokykloje. Mat jį dabar daug galinti. Kai po kelių dienų atvyksta ir dėdė, Salomeja išsiveidžia, užpyksta — jei bus nekaltas, ir taip paleis.

Tarybų Lietuvos dienraštis pakvietė Lietuvos rašytojus parašyti apie dabartinę padėtį. Parašo ir Salomeja. Manoma, kad jai parašė Raila ar Drazdauskas, o gal ir Liep-nonis, nes mintis dėstyti publicistiškai Salomejai buvo visada sunku. Salomeja sėdi minėjimų garbės prezidiumuose šalia partijos ir vyriausybės vadovų. Išrenkama deputate į SSRS Aukščiausiąją



Salomeja Neris.

jie to ūkio nepameta. Šeria šienų ir daržovėmis, tai gyvuliai ir sveiki. Dabar daug kalbama, rašoma apie raguočių kempinimą. Kai raguočiai maitinami visokiais kombi-nuotais pašarais, tai ir užsi-krečia nepagydomomis ligo-mis. Sako, šerk šieną, žolę — nebūs jokių ligų.

Aš laikausi, kol kas žemeje. Valgau ir geriu pieną. Kiek Dievulis leis, tiek ir išbūsiu šioje ašarų pakalnėje, nors ir nieko gera nematau, bet dar norėčiau ilgiau pratesti savo viešnagę čia...

Dabar, kaip niekad, pinigėlis taip Lietuvoje reikalingas... Mieloji, kai anoje „ašarų pakalnėje“ baigsi vargą vargt — grįžk į šią „ašarų pakalnę“, gal vis tiek čia maloniau, geriau, nors ir sunkiau. Ar ne taip?

Laukiu ir laukiu Tavo laiškų. Be galo laukiu laiško.

Tavo teta
Anelutė Šipkauskienė
iš Anykščių, 83 m.

tarybą. Komunistai ją visai plaupino, rodė pavyzdžių kitiems, o patriotai, priešingai, smerkė, piktinosi. Pradėjo gauti anoniminių laiškų, parodijų iš jos pačios eilėraščių: „Sudeginkite mane kaip raganą“ — nukreipama prieš ją pačią, vertą raganos vardo ir tikro laužo. „Sudeginsim tave kaip raganą“ buvo rastos pirmosiomis karo dienomis KGB archyve. Matyt, Salomeja buvo atidavusi KGB.

„Ateidavo žinios apie suėmimus, okupantų piktadarybes. Ji nežinojo, gal nesirytų, kaip pasipriešinti. Jau buvo išrinkta deputate, ant krūtinės nešiojo ženklelį su Leninu. Budama Vilniuje užėina pas Sruogą. Pamačiusi tą ženklelį Vanda Sruogienė tiesiai drožia:

— Kodėl ateini su tuo ženkleliu pas mus? Juk žinai, kaip mes tvo žvaigždės nekentame!

Salomeja išraudusi (...) atsakė:

— Aš parašiau tą poemą, aš sutikau būti atstove, aš važiuosiu į Maskvą, nes man padėtas pasimatymas su Stalinu. Aš jam pasakysiu, kaip rusai skriaudžia Lietuvą.

— Kokia tu esi naiv! — vėl drožia Sruogienė. — Nejaugi nežinai, kad visas blogis kaip tik iš Stalino ir eina?

— Ne, ne! Aš pas jį ieško-siu teisybės! Jis man turės pažadėti...“

Parašytame laiške vyrui iš Maskvos ne užuominos apie susitikimą su Stalinu, tik pirkiniai, teatrai, muziejai.

Apie artėjančią karo grėsmę kalbama vis plačiau ir kartu su vyru svarsto galimybes pasitraukti į Šveicariją. Birželio 14 d. prasidėję tremimai subrandina pasiryžimą. Kitą dieną atsukę jį sesuo Onutė papasakojo, kad ir jie būtų pasodinti į gyvulinis vagonus, jei nebūtų spėję pasitraukti iš namų. Važiavoja Vilniun, noredama išsiaiškinti, kas čia darosi. Mėgino kreiptis į Sniečkų, Paleckį, bet jie nenorėjo jos nei matyti, nei girdėti.

Birželio 21 d. prasidėjo karas. Paskubomis, pakniopstomis Salomeja su sūneliu traukiasi Rusijon. Pakeliui iš rusų karininkų jį patiria pasi-tyčiojimą, panieką — atsirado mat poetė. Bendrakeleivis A. Čiplys, komunistas, pagrindininkas, važiuojęs kartu, prisimins: „(...) Aš stovėjau nusiminęs, susierzinęs ir susigė-

dęs. Jutau, kad dabar mano bendrakeleivis teks patirti visas fizines ir moralines bėglio kancias. Susikrimtęs žiūrėjau į ją, bet nieko negalėjau padėti. Man atrodė, kad ir aš kaltas, padėjęs iš šios švelnios moters, trapios būtybės širdies išplėsti paskutinę viltį ir tikėjimą žmonėmis“.

Maskva, Penza, Ufa. Nepri-teklus, šaltis. Ach, kaip būdavo gera gimtinėje, Kiršuo-se. Kučios, Kalėdos, susirink-davo namuose visi tokie ma-lonūs, šventiškai nusiteikę... Deja, tai buvo seniai, o šian-dien net valgyti neturinti ką duoti sūneliui. Bus gardu juodos duonos džiuvėsiai, pa-mirkyti vandenyje.

Prieblandoje melsvoj toli na-mai

Išplestom akim peledos.
Ilgesio žvaigždė tespindi tau
Mano alkanos Kalėdos.

Atsiranda kažkoks Sociali-nio aprūpinimo komisariato inspektorius Petras Petrovičius Veržbylovskis, kilęs iš Lietuvos, kuris imasi globoti poetę. Ta globa bus visokia. Grįžęs po karo Lietuvon, Saulukas pašnibždes tėveliui į ausį — Petrovičius mušė ma-mą...

Salomeja skalbia, verda, siu-va, ado. Bedirbant mintys nuklysta tėviskėn:

O pasakos dienų gerų,
Dienų palaimintų vaikys-tės!

Karo metais ji parašys ket-virtadalį visų savo eilėraščių ir jie visi pilni nostalgijos, širdies nerimo. Ufoje prirašo aštuoniolika į savo sąsiuvinį: Ak, pusyn! Įkyri jos.
Bet kam gi, kam čia guostis?
Uralo saulė — Baškirijos
Tau ašarų nešluostys.

Sustings jis šaltu krištulu
Bestyranciai prie helio...
Kur atvedėt jūs kryžkeles,
Lietuvišką smūtelį?

Prašo Maskvoje esančio Kor-sako atsiųsti Krėvės „Margi-rį“, mat sugalvojo parašyti ei-luotą poemą apie jį. Suzino, kad Paleckis ir kiti bando išvaduoti Sibirą ištremtą rašytojų A. Gričių.

Kam reikalinga man gyvybė,
Kam reikalinga sveikata, —
jei netekau tavęs, tėvyne,
jei tu esi man atimta.
Aš niekad nesakiau tau my-liu.

Negyvas pilkas žodis tas,
bet eisiu milijonų mylių,
kol tu sugrįši — prarasta.

Ir dar vienas eilėraštis, ra-šytas Baškirijoje „Namo“:

Šaltas vėjas Uralo
Beria dulkėm akis...
Ar tas kelias be galo,
Ar be galo naktis?

Galų gale išvyksta į Mask-vą. Susitinka su lietuviais. Suzino, kad vyrą Bernardą sušaudė vokiečiai. Nenori grįžti į Ufą, bet neturi pas-o, tad pasiulo Veržbylovskii su-simetrikuoti. Taip ji įgyja tei-sę gyventi Maskvoje. Gyveni-mas Maskvoje, įvairūs su-sirinkimai, posėdžiai, laikraš-čiai, kurie spausdino jos eilė-raščius, nedžiugino, nes tai buvo ne jos sumanymas, ne jos mintys. Duoklė kažko-tam milžinui, kuris nepade-da sugrįžti ten, kur

Šakoti gluosniai mūs name-lį
Nuo vėjų vakarinių saugo

Putia, putia vėjas vakarinis,
Neša liety, debesėlį rūstų.
Aš prašau jį, kad nors kokią
žinią,
Kad žodelį vieną man at-pūstų.

O jei pamatyti
Dar kada galėtau,
Kaip tave mylėtau,
Kaip tave mylėtau!
Metams baigiantis, rengia-masi išleisti poetės rinkinį „Dainuok, širdie, gyvenimą“.

Jį aptariant, Korsakui užkliū-na, kam poemėlėje „Griuvė-sių namai“ ji kartoja „i vaka-rus, i vakarus“. Juk ten — priešai. O juk vakaruose — gimtinė. 1943 rinkinys išei-na ir su vakarais.

Bus daugiau

Atitaisymas. Praeitame „Bičiulystės“ nr., straipsnyje apie S. Nerį, pasitaikė ko-riektūros klaida: vietoje „Sula-mita“ buvo išspausdinta „Su-malita“.



MENO PASAULYJE

Atkelta iš 4 psl.

Jie galedavo susėdę ant neįkainojamų kreslų malonijai aptarinėti čia pat kabantį go-beleną ar kokio didžiavirio portretą.

Viešos galerijos lankytojus pasitinka muziejinės juostelės ir budrūs salių prižiūrėtojų žvilgsniai — ne nebandyk pri-sėsti! Lieka tik vienas senųjų laikų malonumas — aptari-nėti pažįstamus veidus ant sienų. Žinoma, kartais tenka ir parašą šalia portreto per-skaityti, kad sužinotum, kurio gi didiko kumpa nosis, erelio žvilgsnis ar valdžios simbolis patraukė akį. Juk čia sukabin-tas visas Vilniaus elitas — Vilniaus universiteto profeso-riai, žinomi dvasininkai, gydy-tojai, muzikai, literatai, finan-sininkai ir pramonininkai. Ge-ri buvo laikai. Šiandien muzi-ka su literatais, o juo labiau universiteto profesorai, gero-kai menčiau vertinami, tad ir į elito būrį vargu bau patektų.

Neatsitiktinai šiose salėse kabanti garsioji reprodukcija Vincento Smakausko istorinė kompozicija „Steponas Bato-ras įsteigia Vilniaus akademi-ją“ kelia mintis apie liūdną dabartį, o ne apie šlovingą is-toriją, kai Vilnius buvo vienas žymiausių kultūros centrų vi-soje Rytų ir Vidurio Europoje. Karališko kraujo asmenų naujojoje ekspozicijoje galima pamatyti ir daugiau, ne vien tik S. Batorą. Mat pažintį su Lietuvos dailės istorija muzie-jininkai nusprendė pradėti nuo senųjų portretų. Tarp jų — ir Vytauto Didžiojo portre-tas visu ūgiu. Jis buvo nutapy-tas jo funduotai Lietuvos Brastos Augustijonų bažny-čiai. Netoliese ir Lietuvos di-džiojo kunigaikščio ir Lenkijos karaliaus Mykolo Kaributo Višnioveckio portretas, kuria-me jis vaizduojamas kaip vy-riausias kariuomenės vadas.

Šalia karalių sukabinti ir galingiausių Lietuvos giminių atstovai, įtakingi valstybės ir bažnyčios veikėjai. Čia ir Že-maitių vyskupas Merkelis Giedraitis, LDK kancleris ku-nigaikštis Mikalojus Radvila, pakancieris Povilas Sapiega, didysis etmonas Mykolas Ka-zimieras Pacas ir lauko etmo-nas Aleksandras Sluška.

Portretai gerokai teatrali-zuoti, tačiau tikrai monumen-talus ir išraiškingi. Pabuvi-mas tarp jų — tarsi neįkuri is-torijos pamoka. Juolab, kad daugelis šių pavardžių jau se-niai tapo ir neatsiejama Vil-niaus žemėlapiu dalimi.

Vilniaus didikai, bajorai, miestelėnai, istoriniai Vil-niaus vaizdai — tai tikrai do-minuojanti naujosios ekspoz-i-cijos tema.

Vienas XVIII ir XIX amžių sandūroje atsiradusios Vil-niaus dailės mokyklos pradi-ninkų, Vilniaus universiteto Piešimo ir tapybos katedros vadovas tapytojas Pranciškus Smuglevičius taip pat mėgo tapyti ne vien portretus ar re-gilines bei mitologines kom-pozicijas, bet ir senojo Vil-niaus vaizdus. Galbūt to imtis

dailininką paskatino ir ne-menkas atlygis, kurį už juos pasiūlė kunigaikštis Adomas Kazimieras Čartoriskis ir kancleris Jokimas Chrepta-vičius. Abu jie kilę iš Vilniaus ir, matyt, susirgę tuo keisto jo bokštų ilgesiu, kuris ir šian-dien pajėgia netikėtai užklup-ti po Amerikos ir Europos did-miestius besiblaškanti vil-nietį... Jei neįmanoma užlipti ant Bekešo kalno, vienas ge-riau būtų — gydytojo Jono Kazimiero Viltinskio nuo 1846 metų leistas litografijų, chromolitografijų ir plieno rai-zinių rinkinys „Vilniaus albu-mas“, kurį taip pat galima apžiūrėti Chodkevičių rūmuo-se.

Nenuobodžios ekspozicijos baigiamasis akcentas — Vil-niaus dailės draugijos ir Lie-tuvių dailės draugijos organi-zuotose parodose dalyvavusių dailininkų darbai. Kelios nedi-delės salės — tarsi atsakymas į didžiojoje M. K. Čiurlionio parodoje Paryžiuje dažnai kil-davusį klausimą:

„Kas buvo šio unikalaus dai-lininko kolegos ir mokytojai?“

Šalia M. K. Čiurlionio darbų iš Lietuvos dailės muziejaus rinkinių — pastelių „Kalnai“ ir „Audra“ bei fluoroforto „Au-ka“ — čia galima pamatyti jo gero bičiulio, įvedusio į žy-miausių Sankt Peterburgo dailininkų ratą, Mstislavo Do-bužinskio Vilniaus vaizdus. O taip pat ir Varšuvoje M. K. Čiurlionii dėsičius bei vienu gabiausiu savo studentu jį lai-kiusiu Ferdinandu Ruščico ro-mantiškų peizažus.

Senojoje Vilniaus paveikslų galerijos ekspozicijoje, kuri baigdavosi XIX amžiaus pa-baigos dailininkų darbais, aki-vaizdžiai trūko šio vilnietiško lietuviško fragmento.

• Paslaptingo ir garsaus dailininko realisto Balthus laidotuvės į Šveicariją su-traukė nemažai garsenybių.

Į paskutinę kelionę žinomą savo erotiniais darbais dai-lininką dainomis palydėjo ai-rių roko super grupės U2 vadovas Bono. Dailininkas buvo palai-dotas Šveicarijos kaimelyje, kuriame praleido pastaruosius 23 savo ilgo ir produktyvaus gyvenimo metus. U2 vadovas Bono dainavo 350 gedintų draugų ir pažįstamų, susirin-kusių pareikšti paskutinę pa-garbą mirusiam menininkui. Tarp laidotuvės dalyvavusiųjų buvo ir prancūzų fotografas Henri Cartier-Bresson, prin-cas Sadruddin Aga Khan ir Australijos manekenė Elle McPherson. Atstovus į laido-tuves atsiuntė Prancūzijos, Italijos ir Šveicarijos vyriu-sybės. Paslaptingo Balthus darbų, jam dar esant gyvam, yra įsigiję net Luvro muzie-jus Paryžiuje. Tikrasis dai-lininko vardas buvo Baltha-zaras Klossowskis, de Rolos gra-fas, gimęs 1908 m. vasario 29 d. Jis mirė vasario 18-ąją. L. T.



MAŽIESIEMS

TUŠČIAGALVIS
KOPŪSTAS

Išsipuošęs, išsipustęs
Lysvė maivosi kopūstas:
— Paziūrėkit į mane:
Juk esu gražus, ar ne?
Mezginėliai išraityti
Ant juodos žemės švyti.
O švelnumas tos spalvos,
O puošnumas tos galvos!
Aš darželyje — gražiausias.
Aš — daržely protingiausias.
Išsipuošęs, išsipustęs
Lysvė maivosi kopūstas.
Tik nežino jis, kad va —
Jo visai tuščia galva!

Violeta Palčinskaitė

LIETUVIŲ TELKINIAI

APIE ARIZONOS LIETUVIŲ VEIKLĄ,
2000-2001Tautinių šokių
ansamblis „Saulė“

Dalios Motiejūnienės ir Aldonos Vaitkienės pastangomis, 1999 metų vasarą buvo suorganizuotas nedidelis tautinių šokių šokėjų ansamblis, kuris, atsižvelgiant į Arizonos ypatingai saulėtą klimatą, pasivadino Arizonos „Saulė“. Šokėjai susibūrė iš Phoenix, Tucson, ir Casa Grande miestų apylinkių. Jų tikslas buvo pasiruošti šokti ateinančioje XI Tautinių šokių šventėje Toronte. Dalia Motiejūnienė sutiko ansambliui vadovauti ir 1999 m. vasarą važiuojo į šokių vadovų kursus Dainavoje. Kadangi šokėjai gyvena ne viename mieste, šokių praktika vyko American Legion salėje Florence mieste, kuris yra tarp Phoenix ir Tucson.

2000 birželio mėn. „Saulė“ pirmą kartą pasirodė grupei Florence miesto gyventojų ir svečių iš Sun City ir Tucson. O greit po to važiuojo į Torontą ir ten liepos mėn. 2 d. dalyvavo šokių šventėje. Spalio mėn. 14 d. „Saulės“ ansamblis atliko 3 šokių Tucson tarptautiniame „Heritage Experience“ festivalyje.

Ši graži ansamblio pradžia sudomino Phoenix lietuvišką jaunimą ir 2000 metų gruodžio mėn. Dalia Motiejūnienė pradėjo juos ruošti šokti ateinančiam Vasario 16 minėjimui.

Lietuvių Bendruomenės
renginiai

Spalio 29 d. šiaurės Phoenix kalnų parke įvyko rudens gegužinė, kuri sutraukė 86 lietuvių iš Phoenix apylinkių, Tucson ir net iš Sierra Vista. Šiltas ir saulėtas oras, skanus lietuviškas maistas, smagi lietuviška muzika, „Saulės“ šokėjų „Suktinis“ visiems kėlė opą.

Lapkričio 12 d. buvome sužavėti solistės Aušros Liutkutės ir pianistės Olgos Konkovos koncertu. Tai tikrai buvo mums reta proga išgirsti šias puikias jaunas menininkes iš Lietuvos. Esame labai dėkingi Rimai Reklaitienei, kurios pastangomis menininkės atvyko į Phoenix ir koncertavo.

Gruodžio 3 d. gražioje St. Elizabeth Seton parapijos salėje Sun City mieste buvo suorganizuota Kalėdinė eglutė. Suaugusieji galėjo pasidžiaugti tradicinio Kočių stalo parodėle, suruošta Onos Adomaitienės, ir skaniu maistu. Vaikams buvo šiaudinių darymo pamokos ir Kalėdų senis su dovanomis.

Vasario 11 d. šventėme Lietuvos nepriklausomybę St. Elizabeth Seton parapijos bažnyčioje, kur iškilmingas Mišias aukėjo arkivyskupas Paulius Marcinkus ir giedojo solistė Christine Lindquist. Po Mišių parapijos salėje tęsėsi minėjimo programa. Pagrindinė kalbą sakė inž. Vytautas Vidugiris iš Los Angeles. Mėninę programos dalį atliko „Saulės“ jauniai ir veteranai, vadovaujami Dalios Motiejūnienės, sušokdami 6 tautinius šokius, ir Aldona Genciuviene, padėklamudama 3 eilėraščius.

Kita veikla

Malonus Arizonos klimatas vilioja visus ir gražioji Arizonos gamta. Kasys ir Gilanda Matonai suruošė dvi puikias išvykas į Arizonos kalnus:

lapkričio 11 d. vyko žygis į White Tank kalnus, o vasario 21 d. — į Picacho Peak.

Interneto svetainė

Palaikymui artimesnių ryšių su po visą Arizoną išsklaidžiusiais lietuviais JAV LB Arizonos apylinkės valdybos pirmininko Rimo Vaitkaus pastangomis buvo sukurta interneto svetainė, adresu www.lithaz.org, kurioje skelbiami pranešimai apie lietuviškus renginius ir kitokios lietuviams įdomios žinios ir nuorodos. Kol kas svetainėje naudojama tik anglų kalba, bet planuojama netrukus turėti ir lietuvišką vertimą. Kviečiame visus aplankyti mūsų svetainę ir pasižiūrėti — turime gražių fotografijų.

WORCESTER, MA

ŠV. KAZIMIERO
PARAPIJOS CHORAS

Gerimės ir didžiuojamės mūsų Šv. Kazimiero parapija, kurios 100 metų sukaktuves šventėme 1994 m. Ne mažiau gerimės ir parapijos chorą, kuris amžiumi yra toks pat kaip ir parapija. Mes, kurie JAV po Antrojo pasaulinio karo atvykome iš Vokietijos ir apsigyvenome Worcester, Massachusetts, radome Šv. Kazimiero parapiją ne tik žydinčią 35-iomis organizacijomis, bet ir didingą parapijos chorą, nuo 1921 m. vadovaujamą jauno ir energingo muziko Juozo Žemaitio. Jis buvo baigęs Holy Cross kolegiją. Tai gabus, ilgiausiai išbuvęs ir daugiausia nuveikęs, parapijos vargonininkas. Plačiai susipažinęs su lietuvių kultūra, liaudies dainomis. Jau 1923 m. pastatė kantatą „Broliai“. 1934 m. operetę „Birutė“, kurios pastatymui sutraukė daugiau negu šimtą vaidintojų. 1994 m., šventiant parapijos Aukso jubiliejų, pastatė Juozo Zilėvičiaus kantatą „Vytautas Didysis“. Muz. Juozas Žemaitis turėjo didelį chorą, vienu laiku 100 choristų. Surengė daug koncertų. Marianapolyje daug metų dalyvavo Naujosios Anglijos Dainų šventėse. Be mišraus choro dar vadovavo vaikų chorui, moterų chorui, buvo suorganizavęs ir orkestrą. 1953 m. dėl ligos iš vargonininko pareigų pasitraukė. Jo vietą užėmė buvęs Nepriklausomos Lietuvos operos solistas Ipolitas Nauragis.

Senieji choristai pavargo ir iš choro pasitraukė, o naujai atvykusieji nesidomėjo; tik du entuziastai atsirado, tai Valerijonas Rozevičius ir Justinas Bruozis, vos išspakavę savo atsivežtą iš Vokietijos „turta“, jau kitą savaitę įstojo į parapijos chorą. Neatsiradus daugiau naujų choristų choras susilpnėjo. 1968 m. Ipolitas Nauragis, išeidamas į pensiją, pasitraukė ne tik iš vargonininko, bet ir choro vadovo pareigų. Jis mirė 1982 metais.

Tais pačiais metais atvyko naujas vargonininkas muzikas Albertas Mateika. Jis ne tik atgaivino parapijos chorą, bet keletą metų vadovavo ir Meno megėjų rateliui. 1973 m. jį pailiojo saulėtoji Florida. Išvyko ten nuolatiniam apsigyvenimui ir mirė 1994 metais.

Parapijai pasilikus be vargonininko, pagalbon atėjo Aušros Vartų parapijos vargonininkas muz. William Burulis, muz. Zigmas Snarskis ir muz. Olga Keršytė, kuri tapo vargonininke. Kurį laiką laikėsi mišrus choras. Muz. Z. Snarskis mokė naujų giesmių, kurias giedojo sekmadieniais per lietuviškas šv. Mišias. Moterys, nors paprastai moterys niekada nepavargusios, bet šį kartą jautėsi pavargusias ir pradėjo palaipsniui iš choro pasitraukti. Mišrus choras su siorganizuodavo tik prieš Velykų ir Kalėdų šventes.

1977 m. pasilieka tik Šv. Kazimiero parapijos vyrų choras. Muz. Z. Snarskis pletia turimų giesmių ir dainų repertuarą naujomis. Choras ištiesi gieda visas šv. Mišias lietuviškai. Vyrų choras kviečiamas giedoti, dainuoti ir į kitus lietuvių telkinius per įvairias šventes, minėjimus, nekalbant apie mūsų telkinio lietuvišką veiklą, kurioje nei vienas minėjimas, šventė ar kiti renginiai neapsiejo be Šv. Kazimiero parapijos vyrų choro. 1981 m. surengė solisto Ipolito Nauragio 80 metų sukakties minėjimą. Vyrų choro pasididžiavimas solistas Valerijonas Rozevičius, kuris per įvairias šventes bažnyčioje gieda, o per choro atliekamų koncertų dainuoja solo. Po keletos metų, dėl pablogėjusios sveikatos, muz. Z. Snarskis pasitraukė iš vyrų choro dirigento pareigų. Netrukus persikėlė nuolatiniam gyvenimui į Thompson, CT, ten 1989 m. birželio 17 d. mirė.

Vargonininkė muz. Olga Keršytė tampa ir vyrų choro dirigente. Tiesia muz. Z. Snarskis darbą pasigėrėtinai toliau. Papildo giesmių ir dainų repertuarą naujomis, ruošia koncertus 1988 m. pasitraukia ne tik iš vargonininkės, bet ir vyrų choro dirigento pareigų. Liudimė parapijietiai, ypač vyrai choristai. Minėtai metais rugpjūčio 28 d. paskutinį kartą vyrų choras, vadovaujamas muz. Olgos Keršytės, gieda per lietuviškas šv. Mišias. Per 30 metų su dideliu pasivertimu tarnavo parapijai. Dirigavo chorui lietuviškuose minėjimuose, šventėse, renginiuose. Nesukaitomus kartus akompanavo solistams. Už visa tai, reiškiant dėkingumą ir pagarbą, parapija jai įteikė aukso laikrodį.

Iki šio laiko per angliškas šv. Mišias sekmadieniais ir sekmadieniais vargonavo vargonininkė Ona Valinskienė. Dabar perima vadovavimą ir vyrų chorui. Kvietia moteris. Pakluso. Jos dėka atgaivintas mišrus Šv. Kazimiero parapijos choras stipriai laikosi ir šiuo laiku. Vargonininkė tęsia pirmtakūnų muzikų darbą. Pletia giesmių ir dainų reper-



Arizonos tautinių šokių ansamblis „Saulės“ šokėjai, dalyvavę Lietuvos Nepriklausomybės minėjime Sun City, Arizonoje, š.m. vasario 11 d. Pirmos eilės dešinėje ansamblio vadovė Dalia Motiejūnaitė.

tuarą naujomis. Kiekvieną sekmadienį ištisus metus nei vasaros karščiai, nei žiemos šalčiai, nei blogi orai choristų nesulaiko. Gavėnios metu gieda „Graudžius verksmus“, kai kurias dalis atlieka solistas Valerijonas Rozevičius, suteikdamas Mišių dalyviams dar gilesnį, jausmingesnį dvasios pakilimą. Choras gieda ne tik bažnyčioje, bet ir per įvairias šventes, minėjimų metu atlieka programą parapijos salėje, Maironio Parke. Per laidotuves gieda mažesnis choras.

Vargonininkė (Onutė, taip ją vadiname) ne tik vadovauja chorui, bet per įvairias šventes, ypač parapijos globėjo Šv. Kazimiero, kasmet ruošia mišiams tradicinius parapijos pietumus labai skoningai ir puošniai papuošia stalus. Kiekvieną sekmadienį anksti rytą atrankina parapijos virtuvės, pasidalina keliomis mintimis su šeiminkėmis, kurios ruošia pusryčius ir skuba prie vargonų. Mišios — turi vargonuoti per angliškas, vėliau lietuviškas šv. Mišias. Po jų — su choru ir pamaldų dalyviais pusryčiai; pasisotinus dažnai dar vyksta repetitijos. Onutė randame ir bažnyčioje beturistą apie altorių, ir kitus darbus atliekančią. Vis skuba, bėga su šypsena lūpose, o dar linksmesnės pasidaro, kada nauja narė ar narys įsijungia į choro eilę. Ji visur suspėja, daugelį darbų atlieka nesišukdamas ir neaimanuodama. Viską atlieka su pasiaukojimu ir meile. Jos metinis atlyginimas toks, kurio, manau, neužtenka tepalui per visus metus automobilio ratams patepti.

J. M.

PUTNAM, CT

LB RYTINIS
CONNECTICUT
APYLINKĖS VEIKLA

Prieš dvejus metus LB Putnamo apylinkės pavadinimas pakeistas į aukščiau pateiktą. Dabar apylinkė turi arti 50 narių, kurie yra: Marijos Nekalto Prasidėjimo vienuolyno seselės, Villa Maria ir Matulaučio slaugos namų globotiniai, Putname ir apylinkėje gyvenantys lietuviai ir po kelis asmenis iš Quaker Hill (netoli New London) bei Giraitės (Ashford) gyvenančių, dauguma pažengusių amžiaus pensininkai.

Š.m. vasario 4 d. rytą vienuolyno namuose vyko metinis susirinkimas, kurio metu buvo pateikta LB apylinkės veikla ir finansiniai stoviai. Pranešėjas buvo bendruomenės pirm. Vytautas Alksnins, jis buvo ir susirinkimo vadovas, išdėstė Juozas Bružas ir kontrolės komisijos narė Birutė Ignienė. Pranešta, kad

valdyba per metus turėjo 5 posėdžius, dalyvavo LB Connecticuto apygardos metiniame susirinkime, pirmininkas dalyvavo viename apygardos posėdyje. Apylinkėje sklandžiai pravedė rinkimai į LB Krašto tarybą ir atstovų į Pasaulio LB seimą Vilniuje. Vėliau paaiškėjo, kad putnamietis dr. Juozas Kriaučiūnas visos apygardos išrinktas atstovu į seimą ir jis seime dalyvavo. Pirmininkas padėjo ruošti LB Tarybos suvažiavimą, vykusį prie Hartfordo oro uosto, buvo kvietas kelis kartus pranešėju Matulaučio slaugos namų globotiniams, jis su ruošė gegužinę savo sodyboje, Giraitėje, kurioje atvyko iš New Yorko Lietuvos konsulato ir Lietuvos ambasados prie Jungtinių tautų nariai, jie pabendravo su bendruomenininkais. Pirmininkas dalyvavo Lietuvos prezidento priėmimo New Yorke, taip pat išleisė vėse generalinio konsulo P. Anuso New Yorke, vyko į Vašingtoną didinti lietuvių būrį Lietuvos delegacijoje, derantis su JAV valdžios pareigūnais Lietuvai pagalbos reikalais. Bendruomenininkai dalyvavo Lietuvos ambasadoriaus Valdingtono S. Sakalausko ir Jo šeimos priėmimo, kai jie lankėsi Putname. Vietoje bendruomenininkai padėjo vienuolyno seselėms, vienuolyno metinės išskylos metu, taip pat turėjo informacinį stalą, aiškina apie LB veiklą. LB nariai, susitarę su Alkos (Amerikos Lietuvių Kultūros Archyvas) direktoriais, išsiuntė apie 2,000 svarų knygų ir spaudos į Lietuvos bibliotekas, muziejus ir mokyklas.

Vasario 16-osios minėjimo metu surinkta aukų 1,040 dolerių, LB darbams remti, o kitu vėjumi BALFui 760 dolerių. Bendruomenininkai remia spaudą, užsakydami ar užsakydami daug laikraštų ir knygų, bei remdami kitas organizacijas. Valdyba ir nariai pasitintė rezoliuciją JAV prezidentui ir Kongreso nariams, prašydami pagalbos Lietuvai. Lietuvos reikalais pasiūstą Kongreso nariams laišku ir telegramų. Išdėtininko pranešimas — kasoje yra keli šimtai dolerių, jie laikomi banke. Revizijos komisija pagyrė veiklą ir išdė tvarkymą.

Bendruomenininkai remia spaudą: užsako ar užsako kitiems daug laikraštų ir knygų, dalyvauja vienuolyno vykstančiuose koncertuose, teatro vaidinimuose, kaip įprasta, metinio susirinkimo metu.

SKELBIMAI

ELEKTROS
[VEDIMAI — PATAISYMAI]
Turiu Čikagos miesto leidimą.
Dirbu užmiesty. Dirbu greitai,
garantuotai ir sąžiningai.
773-779-3313
KLAUDIJUS PUMPUTIS

AUTOMOBILIO, NAMŲ, SVEIKATOS,
IR GYVYBĖS DRAUDIMAS.
Agentas Frank Zapolis ir Off. Mgr. Aukšė
S. Kane kalba lietuviškai.
FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 89th Street
Tel. (708) 424-8854
(773) 581-8854

Kalame visų rūšių „sidings“,
„soffits“, įdedame
lietvamzdžius (gutters) ir
dengiame stogus. Skambinti
Romui tel. 630-774-1025.

Window Washers Needed!
40,000 per year. We need 100 crews.
No exp. necessary. Will train. Must
have valid driver's license and trans-
portation. Must be fluent in English.
L.A. McMahon Window Washing,
Tel. 800-820-6155.

Dėl ligos ir senatvės negalinti
gyventi savarankiškai, kviečiu
savo namus gyventi prie šeimos.
Labai geras maistas, atskiras
kambarys ir nepriklausoma
priežiūra 24 val. per parą. Kaina
žema. Skambinti Apolonijai,
tel. 708-387-2067.

valdyba per metus turėjo 5 posėdžius, dalyvavo LB Connecticuto apygardos metiniame susirinkime, pirmininkas dalyvavo viename apygardos posėdyje. Apylinkėje sklandžiai pravedė rinkimai į LB Krašto tarybą ir atstovų į Pasaulio LB seimą Vilniuje. Vėliau paaiškėjo, kad putnamietis dr. Juozas Kriaučiūnas visos apygardos išrinktas atstovu į seimą ir jis seime dalyvavo. Pirmininkas padėjo ruošti LB Tarybos suvažiavimą, vykusį prie Hartfordo oro uosto, buvo kvietas kelis kartus pranešėju Matulaučio slaugos namų globotiniams, jis su ruošė gegužinę savo sodyboje, Giraitėje, kurioje atvyko iš New Yorko Lietuvos konsulato ir Lietuvos ambasados prie Jungtinių tautų nariai, jie pabendravo su bendruomenininkais. Pirmininkas dalyvavo Lietuvos prezidento priėmimo New Yorke, taip pat išleisė vėse generalinio konsulo P. Anuso New Yorke, vyko į Vašingtoną didinti lietuvių būrį Lietuvos delegacijoje, derantis su JAV valdžios pareigūnais Lietuvai pagalbos reikalais. Bendruomenininkai dalyvavo Lietuvos ambasadoriaus Valdingtono S. Sakalausko ir Jo šeimos priėmimo, kai jie lankėsi Putname. Vietoje bendruomenininkai padėjo vienuolyno seselėms, vienuolyno metinės išskylos metu, taip pat turėjo informacinį stalą, aiškina apie LB veiklą. LB nariai, susitarę su Alkos (Amerikos Lietuvių Kultūros Archyvas) direktoriais, išsiuntė apie 2,000 svarų knygų ir spaudos į Lietuvos bibliotekas, muziejus ir mokyklas.

GREIT PARDUODA
RE/MAX
REALTORS
OFF. 773-329-8781
HOME (708) 425-7109
MOBL. (773) 586-8285

RIMAS LSTANKUS
• Greitas ir sąžiningas patarimas
• Nuosavybės įkainavimas veltui
• Perkame ir parduodame namus
• Pensininkams nuolaida

New Vision
Bus: 708-361-0800
Voice Mail: 773-854-7828
Fax: 708-361-9618

DANUTĖ
MAYER
Jei norite parduoti ar pirkti namus
mieste ir priemiestyje, kreipkitės į
DANUTĖ MAYER. Profesionaliai ir
sąžiningai patarnauja nuo 1986 m.
Nuosavybės įkainavimas veltui.

IEŠKAU
Danutės Arlauskienės,
gimusios 1954 m. sausio 3 d.
Tel. 847-808-9109
Ed Moore.

Reikalingi daiktai su patyrimu
Amerikoje.
Privalo turėti automobilį.
Darbas šiaurės-vakarų rajonuose.
Tel. 847-808-9109
vakare nuo 8 - 10 val.
Susikabinsite angliškai, rusiškai.

rinkimo metu vykdomi ir apylinkės valdybos rinkimai. Šiais metais valdyba liko tu pati asmenų iš praėjusių metų, nors keliems nariams baigėsi terminas, bet, jiems sutikus, jie perrinkti. Valdybą sudaro: Vytautas Alksnins — pirm., Juozas Rygelis — vicepirm., Romas Drazdauskas — sekr., Juozas Bružas — izd., Regina Taunienė — visuomeniniai reikalai, Balys Kondratas — socialiniai reikalai, ir Marija Drazdauskienė — specialūs reikalai. Kontrolės komisija: Birutė Ignienė, Elena Kondratienė ir Marija Norėkienė (vietoje buvusios Aldonos Rygelienės).

Juozas Kriaučiūnas

KANADA

Prof. Vytautas Landsbergis Priskelimo šventovėje dalyvavo šv. Mišiose ir tarė sveikinimo žodį, minint Kovo 11-tosios šventę. Po pietų lietuvių namuose buvo minėjimas, pradėtas giedant Lietuvos himną. Invokaciją kalbėjo kun. J. Žukauskas, OFM. Dalyvaujant pilnai salei tautiečių, Lietuvių Bendruomenės bei diplomatinės atstovams, pagrindinę kalbą pasakė prof. Vytautas Landsbergis, Lietuvos nepriklausomybės atstatymo signataras ir Seimo narys. Muzikinę dalį atliko pianistai prof. V. Landsbergis ir Gražina Landsbergienė. Smuiku grojo Audronė Šarpytė. Programai vadovavo Laisvis Širvinskis.

Mažlietuvų Užgavėnių šiuo metų buvo surengtas, kaip ir kiekvienais metais, Lietuvių namuose. Susirinkusius pasveikino Kristina Dambraitė-Janowicz, Mažosios Lietuvos draugijos pirmininkė. Pasidžiaugė gausiu dalyvavimu 39-je mažlietuvų rengimoje Užgavėnių vakarieneje. Pareiškė viltį, kad ir toliau bus laikomasi senųjų tradicijų. Buvo pagiedotas Mažosios Lietuvos himnas „Lietuviai mes esame gimę“. Programoje vyrų choras „Aras“, vadovaujant muz. L. Turūtai, padainavo keletą dainų. Iš Kristijono Donelaičio „Metų“ ištraukus paskaitė Joana Kuraite-Lasienė. Prel. J. Staškui pakalbėjus maldą, visi girdžiai pavakarieniavo Vyt. Birštono paruoštu tradiciniu šiuo.

Stasy Prakapas



Tautybių parade Worcester, MA, vykusiame 2000 m. gruodžio 31 d., buvo atstovaujami lietuviai. Iš k.: Lietuvos Vydų 26 kuopos pirm. Vivian Rodgers, LB Worcester apylinkės pirm. Romas Jakubauskas, „Nevežio“ ir „Neringos“ skautų ir skautėlių tautų vadovai Irena Markevičienė ir Bronius Naras.



Philadelphijoje Lietuvos Nepriklausomybės šventiant jaunimas neša Mišių aukojimui Rūpintojėlių, rūginę duona, gintarą ir lietuvišką drobę.

LAIŠKAI IR NUOMONĖS

SURASKIME NUTOLUSIUS LIETUVIUS

Dešimtmetinis JAV gyven-
tojų suskaičiavimas pabrėžia
ruses, o ne tautas. Čia tautos
išstipsta. Jei surašytumėm iš-
nykusias lietuviškas parapijas
per praėjusį dešimtmetį, tuo-
met ryškiai pasirodytų tauti-
nis išstipimas Amerikoje. Ta-
čiau tautinė kilmė pasilieka
ne vien varduose ir pavardėse,
bet ir teigiamame nusistatyme
lietuviškiems reikalams.

„Draugo“ „Bičiulystės“ sky-
rius tarnauja naujiems atvy-
kėliams. „Draugas“ smulkiai
ir plačiai aprašo lietuvišką
veiklą Amerikoje. Tačiau
trūksta aprašymų ir pasikal-
bėjimų su nutolusiais. Neteko
matyti pasikalbėjimo su vienu
iš turtingiausių žmonių pa-
saulėje Winthrop Rockefeller,
kurio motiną yra lietuvi Ieva
Paulekiūtė. „Draugas“ galėtų
pradėti nutolusių aprašymus
ir pasisakymus, kas buvo pa-
miršta valdžios gyventojų su-
skaiciavimo metu.

Saulius Šimoliūnas
Detroit, MI

REIKIA ATITAISYTI

Kovo viduryje „Chicago Sun-
Times“ laikraštyje pasirodė
septyni straipsniai apie Lie-
tuvą. Straipsniai buvo įdomūs
ir išsamūs. Tačiau kovo 19 d.
laidoje buvo išspausdinta di-
dėlė klaida: rašoma, kad šį ru-
denį Lietuvos Seimas siekė
paskelbti 1941 m. birželio 23
d. — nacių invazijos dieną —
džiaugsmo švente. Iš tikrųjų
Seimas planavo paminėti tau-
tos sukilimą prieš sovietų oku-
paciją ir Laikinosios vyriaus-
ybės skelbtą nepriklausomybę.

Iki šiol „Sun-Times“ nebuvo
jokio klaidos atitaisymo ir
laikraščio skaitytojai visam
laikui turės klaidingą, negaty-
vią nuomonę apie Lietuvą bei
lietuvius.

Lietuvos Užsienio reikalų
ministerija buvo prašyta ofi-
cialiai klaidą ištaisyti. Ar mi-
nisterija nusiuntė pataisymą į
„Sun-Times“? Pataisys laik-
raštyje nematiau. Ar JAV Lie-
tuvų Bendruomenė bandė su-
sisiekti su „Sun-Times“ redak-
ciniu kolektyvu ir pristatyti
tikslius faktus?

Būtų labai gerai, jei „Drau-
gas“ savo skaitytojams prane-
štų, kokios pastangos pada-
rytos tą klaidą atitaisyti, ir
koks buvo rezultatas.

Enata Skrupskelis
Chicago, IL

GINKIME TAUTOS GARBĘ

„Chicago Sun-Times“ kores-
pondentui B. Jasaitienė teigė,

jog Čikagoje yra 90 nuošimčių
nelegalių naujų ateivių. Krei-
piausi į Lietuvos Respublikos
(LR) konsulatą ir man buvo
paaiškinta, kad tikro naujų
ateivių skaičiaus neįmanoma
žinoti, juo labiau nelegalių.

Taigi, B. Jasaitienė be pagr-
rindo tvirtino, jog 90 nuošim-
čių naujų ateivių yra nele-
galūs. Tai yra jų apšmeizimas
ir daroma didelė negarbė lie-
tuvų tautai.

Ko gero gali tikėtis naujai
atvykusieji, su „žalia korta“ ei-
dami ieškoti darbo pas ameri-
kiečius?

Toksai pareiškimas gali būti
blogai suprantas JAV ambasa-
doje Vilniuje ir gali pakenkti
laikantiems vizų, apsilanky-
mui šiame krašte.

Toksai pareiškimas nevieni-
ja senos išeivijos su nauja
ateivija, bet dar labiau skaldo.

Ar sugebės apginti tautos
garbę L.R. konsulas, lietu-
viškoji spauda bei mes patys
(senoji išeivija ir naujoji atei-
vija)?

Albin Hoffman
Chicago, IL

PRILEISKITE PREZIDENTĄ PRIE ISTATYMŲ

Leonidas Ragas, atsiliepa-
mas į mano rašinį „Svilpėjai“
(„Draugas“ 2001.03.24), laiškė
„iš iliuzijų neišspausi faktų“
(„Draugas“ 2001.04.03) rašo,
kad mano „straipsnio logika
šlubuoja“. Jeigu jis būtų skai-
tęs rašinį taip, kaip jis para-
šytas, neiškreiptų minčių ir
nesupainiotų sąvokų, jam toji
logika nebūtų šlubavusi. Bet
dėl to nesigintysiu, nes Ragui
mano logika šluba, man jo, ir
taip mes abu galim šlubuoti
be pabaigos. Tačiau dėmesin-
gesnis jo teiginys, kad „tos iš-
vardintos blogybės daugiausia
priklauso nuo nesėkmingų
įstatymų, prie kurių patobuli-
nimo prezidentas neprileidžia-
mas“. Jeigu taip, tai kokia tie-
logika? Kas ir kaip gali nepri-

leisti vyriausio šalies vadovo
prie įstatymų tobulinimo, jei-
gu jis juos pasirašo? Be jo
parašo juk nė vienas įstaty-
mas negalioja.

Kovo 3 d. „Draugo“ vedama-
jame teigiama, kad per trejus
savo kadencijos metus presi-
dentas pasirašė 1,099 įstaty-
mus, o 41 gražino Seimui pa-
tobulinti. Taigi jis buvo „pri-
leistas“ prie 1,140 įstatymų,
ir, be abejo, juos skaitė, tikri-
no, kai kuriuos reikalavo pa-
taisyti, po to pasirašė ir ati-
davė vykdyti. Tad jeigu blogy-
bės dėl įstatymų, kaip Leonid-
as Ragas teigia, kodėl presi-
dentas juos pasirašė? O jeigu
dar yra kitų įstatymų, tarkim,
užsilikusių iš sovietinių laikų
ir dabartiai nebetinkamų, blo-
gybes kuriantį, tai ar 10 me-
tų neužteko juos pataisyti, pa-
keisti, pritaikyti dabarčiai? Ar
ne valdžią, tarp jų — ir presi-
dentą, apsilaidimas, jeigu iki
šių laikų nepadarė? Ir kas gali
uždrausti prezidentui tokius
įstatymus patikrinti, peržiū-
rėti, patobulinti ir savo dekre-
tu atiduoti Seimui priimti?

Leonidas Ragas teigia, kad
prezidentas atsakingas tik už
užsienio politiką. Tačiau už-
sienio politika juk irgi ne sa-
vaimė žaidimas, bet viena
iš pagrindinių ir valstybės
ekonominę gerovę kuriančios
veiklos sričių. Tik per ją, per
Prezidentūrą, Užsienio rei-
kalų ministeriją, ambasadas,
konsulatų ir Lietuvą gali atei-
ti užsienio pinigai, verslas, ry-
šiai, turizmas, reikiamos ži-
nios, kurių mes taip trokštame
Lietuvos ekonomikai kurti. Ar
tik pasisvečiavimui ir savo gau-
sias užsienio išvykas presi-
dentas kviečiasi Lietuvos versli-
ninkus, bankininkus, ekono-
mistus? Deja, ir iš šio vyksmo
kol kas Lietuvai naudos ma-
žai. Jeigu ir čia nesėkmingų
įstatymų bėda, gerbiamieji bei
už juos atsakingieji, nuramin-
kite Leonidą Ragą, leisdami
prezidentui tuos įstatymus to-
bulinti?

Bronius Nainys
Lemont, IL

APIE VIENOS VALSO POKYLĮ

Suruošti bet kokią renginį
nėra taip lengva, o dar sun-
kiaiau yra suruošti iškilmingus
pokylius. Gerai, kai atsiranda
energinių žmonių ir apsiima
suruošti stambesnius rengi-
nius. Gražus ir pagirtinas tų
renginių tikslas — labdarai.
Tiktai nemanau, kad mums
būtina ieškoti tam renginiui
skambaus pavadinimo, o dar
daugiau, mums visiškai sveti-
mo. Mes jau tiek daug kal-
bame dėl tų svetimybų vaiky-
mosi, tad nereikia mums
garbinti kitų, ieškoti svetimų
pavadinimų, galvojant, kad
tai garsiau nuskambės.

Pernai Vilniuje austrų pa-
siuntinybei, nepavykus suor-
ganizuoti „Vienos valsio“ poky-
lio, jis buvo čia suruoštas L.
Tautkuvienės. Dauguma šio
pokylio dalyvių buvo neseniai
atvykę iš Lietuvos. Tai ir kyla
klausa: kaip jie patys būtų
reagavę į tokį renginį, jei gy-
ventų Lietuvoje? Ar jie ne-
būtų kartu demonstravę su ki-
tais?

Pokylis gražiai praėjo, buvo
gražūs atsiliepimai, tas viskas
gerai, tiktai kyla klausimas,
ar jei mes tą puotą pavadin-
tume lietuvišku vardu, ji ne-
praeitų? Suprantama, kad val-
so tėvynė yra Austrija. Dabar
jau valsa šoka visi ir net ne-
sakoma „Vienos“ valsas. Jau
jis paprasčiausiai vadinamas
tikta valsu. Jaunųjų poros
išeina šokti pirmąjį valsa. Tad
ir šis rengiamas „Vienos val-
so“ pokylis tarytum neruošia-
mas Lietuvos, bet tik austrų
pagarbimui. Ar jau mes nega-
lime pokyliams, ar bet kokiam
renginiui, surasti lietuviško
pavadinimo, ar dėl to žmonės
neis? Man atrodo, kad lietu-
višką gražių ir skambių vardu-
mes dar užtektinai turime.
Kodėl paprasčiausiai nebe-
lėtume pavadinti „Rožių val-
so“ pokyliu ar koku kitoku
vardu?

Kitas „Vienos valsio“ pokylis
numatomas ruošti gegužės
mėnesį, o surinkti pinigai bus
skiriami „Valdovų rūmų“ at-
statymui. Viskas labai gražu,
skambus ir tikslas, tik reikėtų
pakeisti pokylio pavadinimą.
Dar daugiau žmonės eiti į po-
kylį, kai jis būtų skiriamas
Lietuvos garbei.

Nijolė Nausėdienė
Lemont, IL

DĖKOJAME

Kas galėjo pagalvoti, kad
mes su sūnum atvažiavome į
Ameriką, ir lietuvių sostinę
Čikagą ir ten praleisime ištisus
tris mėnesius. Nors mus
čionai atvedė rūpesčiai —
sūnaus liga, bet Dievas buvo
mums gailėstingas ir mes čia
radome ne tik draugų, kurie
mums be galo rūpinosi, bet ir
sveikatą. Išvažiavome kupini
dėkingumo gimosios „Sekly-
cios“, kur gyvenome, tarnau-
tojams, „Vaikų viltis“ pirmi-
ninkei Gražinai Liautaud,
JAV Lietuvių Bendruomenės
Socialinės tarybos pirmininkei

Birutei Jasaitienei, o per ją ir
stebukladariams — Shriners
ligoninės Čikagoje gydytojams
John P. Lubicky bei Grand,
taip pat ir savanoriams: Mari-
jai Kriauciūnienei, Onai ir
Kęstutiui Paulikams, Antanui
ir Viktorijai Valavičiams, Ge-
novaitei Kiudulienei, Kazimie-
rui Kuniūčiui, Marijai ir Jur-
giui Brusokams, Gražinai ir
Romui Burneikiams, Vidai
Kosmonas, Jokūbui Gražiui ir
kitiems, kurie mus labai
gražiai sutiko ir dar gražiau
išleido.

Už tai, ką čia patyrėme, lie-
kame dėkingi ir skolingi vi-
sam gyvenimui.

Su meile
Darius ir Virginija Paškauskai
iš Klaipėdos

• **Šiauliai.** Vasario pradžio-
je Šv. Kazimiero kongregacijos
seserų bei tikinčiųjų į Šiaulius
šv. Petro ir Povilo katedrą iš
Radviliškio rajono, Polekėlės
bei Kurų parapijų, buvo at-
vežta 47-erių metų po pa-
saulį keliaujanti Fatimos Ma-
rijos statula. Ji katedroje
išbus apie mėnesį, po to ke-
liaus į kitas vyskupijos bažny-
čias. Kaip žinoma, popiežius
Pijus XII 1954 m. statulą
pašventino, o Jonas Paulius II
ypatingai ją pagerbė 1993 m.
Šiluvos bazilikoje: apvainika-
vo spindintiu vainiku ir meldė
Fatimos Mariją globoti lietu-
vių tautą. Šiaulius vyskupas E.
Bartulis, kalbedamas apie Fa-
timos Dievo Motiną, priminė,
jog ji ragino visus atsiversti ir
atgailauti.

BIUROKRATŲ DŽIUNGLESE

Atkelta iš 3 psl.

Jam daryti su tuo savo že-
miečiu, sakyti jam visą teisy-
bę, ar ne? Jei papasakos at-
virai, tas, aišku, pabėgs ir at-
sisakys savo ketinimų, o jei
nepasakys, vėliau gali būti ap-
kaltintas piktybišku nutylėji-
mu.

Mosėdiškių viltys

Sužinoję, kad į Mosėdį at-
vyksta norvegas, daugelis
miestelio gyventojų viltingai
atsiduso. Kol kas žmonėms įsi-
darbino tik 7 žmonės, tačiau
mosėdiškiai nepraranda vil-
ties, jog bus priimta ir dau-
giau. Ramunė Charčūnienė
pasakojo, jog norvegas yra
sąžiningas ir teisingas darb-
davys, moka siuvėjoms dau-
giau nei minimumą, moka už
viršvalandžius, sargams —
dvigubai už poilsio dienas ir
pan. Visi mokesčiai „Sodrai“ ir
kitoms institucijoms mokami
skrupulingai pagal įstatymus.
Užsienietis nesupranta, kaip
galima turėti „dvigubą buhal-
teriją“ ar dar kaip nors kitaip
sukčiauti.

Siuvėjos, dirbančios šioje
įmonėje, iki šiol negali pa-
tikėti, kad turi nuolatinį dar-
bą ir neblogą atlyginimą. Vie-
na iš jų prisipažino, jog vis
dar susapnuojanti košmarą,
esą, atėjusi į darbą ir jai pasak-
ę, jog daugiau galinti nebe-
ateiti, įmonė uždaro...

Norvegas nesiruošia uždar-
yti savo siuvyklos. Pasak R.
Charčūnienės, ne tik jis, bet
ir kiti užsieniečiai mieliai in-
vestuoti ir plėsti savo verslą
Lietuvoje, jei įstatymai būtų
palankesni, jei valstybės tar-
nautojai stipriau dirbtų savo
darbą, jei absurdiškų reikala-
vimų neliktų arba bent jau ge-
rokai sumažėtų.

DRAUGAS, 2001 m. balandžio 6 d., penktadienis

7

A.†A.

LEONARD A. RUDES

Mirė 2001 m. balandžio 3 d., sulaukęs 66 metų.
Gyveno Palos Hills, IL, anksčiau Čikagoje. Gimė
Čikagoje.

Nuliūdę liko: žmona Maria Vorpagel, duktė Victoria
Rudes, anūkė Ashtyn Rudes, seserys Ann Franklin, Sally
Gironda ir Tina Krause bei kiti giminės Amerikoje.

Velionis pašarvotas penktadienį, balandžio 6 d. nuo 2
v.p.p. iki 9 v.v. Hills Funeral Home, 10201 S. Roberts Rd.,
Palos Hills. Laidotuvės įvyks šeštadienį, iš laidojimo
namų 10:15 v.r. velionis bus atlydėtas į Šv. Linus bažnyčią,
Oak Lawn, IL, kurioje 11 v.r. bus aukojamos šv. Mišios už
jo sielą. Po Mišių a.a. Leonard bus palaidotas Šv. Kazimiero
lietuvių kapinėse.

Nuoširdžiai kviečiame giminės, draugus ir pažįstamus
dalyvauti šiose laidotuvėse.

Nuliūdę: žmona, duktė, anūkė ir seserys.

Laidotuvių direkt. Donald M. Petkus. Tel. 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

A.†A.

Sesuo M. CYRIL

KRASAUSKAS, SSC

Mūsų mylima seselė mirė 2001 m. balandžio 5 d. Šv.
Kazimiero Seselių Motiniskame name, 2601 W. Marquette
Road, Chicago, IL, sulaukusi 88 metų.

Į vienuolyną įstojo iš Šv. Antano parapijos, Cicero, IL.
Vienuolyno įžaduose išgyveno 68 metus.

Nuliūdę liko Šv. Kazimiero seserys ir artimieji giminės:
dukterėia Kathy su vyru Sam Rountree ir šeima,
gyvenanti Colorado bei daug pusbrolių ir jų šeimų, taip
pat kiti giminės ir pažįstami.

Velionė pašarvota penktadienį, balandžio 6 d. nuo 1
v.p.p. iki 7 v.v. Šv. Kazimiero vienuolynė, 2601 W.
Marquette Rd, Chicago, IL. Mišparai mirusiems įvyks
penktadienį, balandžio 6 d. 7 v.v. Laidotuvių šv. Mišios
šeštadienį, balandžio 7 d. 9:30 v.r. Šv. Kazimiero seserų
vienuolyno koplyčioje. Po Mišių velionė bus palaidota Šv.
Kazimiero lietuvių kapinėse.

Prašome dalyvauti laidotuvių šv. Mišiose ir pasimelsti
už seselės sielą.

Nuliūdę šv. Kazimiero seserys ir Rūdnėnės šeima.

Laidotuvių direkt. Donald Petkus. Tel. 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

DVEJŲ METŲ MIRTIES SUKAKTIS

2001 m. balandžio 20 d. sukanka dveji metai, kai į
Amžinybę buvo pašauktas solistas

A.†A.

BENEDIKTAS POVILAVIČIUS

Tą liūdną sukaktį minint, šv. Mišios bus aukojamos
sekmadienį, balandžio 22 d., 10:30 v.r. Šv. Petro lietuvių
bažnyčioje, So. Boston'e. Taip pat šv. Mišios bus
aukujamos Lietuvoje — Jurbarko ir Kaune.

Giminės, draugai ir pažįstami yra prašomi prisiminti
velionį savo maldose.

Liūdinti žmona Adelė.

Mielai VIRGINIJAI PAULIENEI bei jos šeimos
nariams ir artimiesiems, jos

A.†A.

TĖVELIUI

Lietuvoje mirus, reiškiamė gilią užuojautą ir kartu
liūdime.

Dr. Algis ir Vija Pauliai su šeima

Nijolė ir Juozas Nausėdas su šeima

Dana ir Svajūnas Mikalčiai su šeima

Milda ir Viktoras Šatai su šeima

DRAUGA atmintinė savo testamentu

Namams Paskolos, Apdraustos Sąskaitos

MUTUAL FEDERAL SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION OF CHICAGO

2212 West Cermak Road, Chicago, IL 60608

(773) 847-7747

Stephen M. Okas, President

Pasirūpiname Čikagos ir Apšlinkų Lietuviams Daugiam Kaip 95 Metus.



Palm Beach, Floridoje, Lietuvos Vytai š.m. kovo 4 d. šventė Lietuvos valstybingumo atstatymo dieną — Kovo 11-ąją. Iš k.: Dorothy Parolli, Lietuvių kultūros muziejaus Lake Worth mieste, Floridoje prezidentė Rimgailė Zotvienė, Lietuvos Respublikos garbės konsulas Palm Beach, FL, Stanley Balzekas, Jr., vyskupas Paulius Baltas, Lietuvos Vytų Palm Beach skyriaus steigėjas ir pirmininkas Liudas Stukas.

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

Vytautas Valantinas, gyvenantis Čikagoje, IL, a.a. žmonos Emilijos Valantinienės atminimą įrašė į Draugo fondo garbės narių bronzos lentą, prie ankstesnių 200 dolerių įnašų Draugo fondui atsiųsdamas 1,000 dolerių. Nuosirdžiai dėkojame už prasmingą nuolatinę „Draugo“ bendradarbiavimo atminimo įrašą Draugo fonde. Ši stambi auka lengvins tolimesnį mūsų dienraščio kelią.

Mažosios Lietuvos lietuvių draugijos Čikagoje narių susirinkimas ir pietūs sekėdini, balandžio 22 d. vyks Balzeko lietuvių kultūros muziejaus „Kristalo“ salėje. Pradžia 12:30 val. p.p. Visi nariai kviečiami atvykti. Apie dalyvavimą pietuose prašoma iš anksto pranešti Ramūnui Buntinui tel. 630-969-1316.

Kun. Antanas Gražulis, SJ, ves gavėnios rekolekcijas Tėvų Jėzuitų koplyčioje, prie Jaunimo centro, penktadienį, balandžio 6 d., ir šeštadienį, balandžio 7 d., 7 v.v. Įspazintys bus klausomos rekolekcijų metu nuo 6:30 v.v. Sekmadienį, balandžio 8 d., 10 v.v. bus rekolekcijų baigiamosios Mišios. Po Mišių įvyks tradiciniai JC moterų klubo rengiami priešvėlykiniai pusryčiai.

IRENOS ŠAPARNIENĖS NETRADICINĖ BATIKA

Pradžioje šiek tiek apie tradicinę batiką. Batika yra kilus ir vis dar populiari Pietryčių Azijoje ir Ramiojo vandenyno salynuose. Tradicinė batika gaunama, medvilninio audinio dalis padengiant karštu vašku ir audinį merkiant į dažų tirpalą, procesas kartojamas keletą kartų kiekvienai spalvai. Dailininkė dėl siekiamo rezultato sulaužo šias tradicijas, užuot medvilnės naudodama šilką ir nemerkdama audinį į dažą, o tiesiog dažydama ant jo, kas žymiai praplečia spalvines galimybes. Vietomis labai taupiai autorė panaudoja aukso foliją, tuo suteikdama kūriniui „senoviskumo“, turtingumo. Rezultatas – elegantiški, turtingo kolorito darbai.

Irenos batika labai gerai sukomponuota, lakoniška, dauguma darbų su šiek tiek senovine juvelyrinė ar stiklo karoliukus primenančiu rėmu, kuris užbaigia paveikslą ir kartu

Kun. Valdas Aušra kalbės apie Algimanto Kežio naują knygą „Beyond This Horizon“ per A. Kežio ir Irenos Šaparnienės parodos atidarymą, kuris vyks šį šeštadienį, balandžio 7 d., 7 val.v. Lietuvių dailės muziejuje, Lemonte. Meninėje dalyje gros Genės Razumienės kanklininkės. Visi kviečiami ir laukiami.

„Tūkstantmečio Madona“ lankosi Brighton Parke! Visą Didžiąją savaitę, nuo Vėrbų sekmadienio balandžio 8 d., iki Didžiojo šeštadienio balandžio 14 d., keliaujanti Motinos Marijos statula bus prie Nekalto M. Marijos Prasidejimo bažnyčios. Visi apylinkės ir tolimesnių vietovių lietuviai kviečiami prie statulos susirinkti antradienį, balandžio 10 d., 8:30 val. r. Bus lietuviškai kalbamas rožinis ir meldžiamasi, prašant Marijos globos sau, savo šeimoms, Lietuvai...

Korpi „Gaja“ susirinkimas įvyks balandžio 22 d., sekmadienį (per Atvelykį), 10:30 val. r., Ateitininkų namuose, Lemonte. Bus aktuali paskaita apie gyvulių ligas: kiek jos pavojingos žmogui. Paskaitininkas – jaunas veterinarijos gydytojas dr. Vincas Staniškis. Kviečiami nariai su šeimomis ir draugais.

suteikia „art deco“ primenančios elegancijos, bet savo esme išlieka labai lietuviški. Motyvai nėra įmantrūs – lapai, kurių gerai atkurta grakšti natūrali forma ir šiltas koloritas, viskas, ko reikia subtiliam darbui, Rilkės poezijos posmas, kai rašmenys tampa ornamentu ar miestų peizažais, dar vienas tradicijos laužymas – batika primenantis litografiją.

Dailininkė neieško savo darbuose gilių filosofinių minties, bet meninis poveikis nuo to nenukenčia. Irenos darbai labai dekoratyvūs, neįkurtys ir gali papuošti kiekvieną interjerą. Manau, kad kiekvienas, apsilankęs parodoje, neliks nusivylęs, nes iš kiekvieno paveiklo gali pasisemti estetinio pasitenkinimo. Paroda atidaryma balandžio 7 d., 7 v.v., Pasaulio lietuvių centre, Lietuvių dailės muziejuje.

D. Pareikaitė



Dail. Irena Šaparnienė prie savo kūrinių.



„Lietuviškų vestuvių“ foto parodos atidarymo metu „Čiurlionio“ galerijoje, fotografai: Jonas Daniūnas (iš kairės), Laima Geležiūtė ir Algimantas Kežys.

PAVASARIO MUGĖ JAUNIMO CENTRE

Jau daug buvo rašyta apie Jaunimo centrą ir jo įnašą lietuvių visuomenėje. Jo darbas nesibaigia, yra „pranašų“, nesiliaujančių skleistų gaudus apie uždarymą ir nesaugumą. Patarlė sako, kad „tyruose šaukiančio balsas nepasiekia dangaus“. Artėjant pavasariui ir šio Centro veikla su lietuvių visuomenės pagalba padidės. Kvietame visus lietuvius gaušiau naudotis Jaunimo centro patalpomis.

Čikagos miesto dėka, buvo pagražinta šio Centro apylinkė, o pavasariui atėjus sužaliuos pasodinti medžiai ir šalia esantis parkas.

Jau šiais metais J. centre turėjome porą koncertų, kelias meno ir fotografijų parodas. Numatoma ir daugiau koncertų, tikėdamiesi gausios lietuvių visuomenės lankymo.

Kiekvieną sekmadienį kun. Juozas Vaišnys koplyčioje aušnėja šv. Mišias, o po jų, lankytojai eina į kavinę ir ten yra aptarnaujami Ritos ir Vytauto Šakenių. Kun. Juozas Vaišnys, SJ, ilgametis „Laiskai lietuviams“ redaktorius, kalbininkas ir nuolatinis renginių lankytojas, šv. Mišių metu prabyla prasmingais pamokslais.

Artimiausi renginiai Jaunimo centre: poetės Juodvalkės knygos suktuvės, tėvų Jėzuitų vedamos rekolekcijos, priešvėlykiniai pusryčiai, o balandžio mėnesį per Atvelykį, Jaunimo centro valdyba ruošia Pavasarinę mugę balandžio 21 ir 22 d. Į šią mugę kviečiami atvykti verslininkai su turimomis prekėmis. Sekmadienį, balandžio 22 d., po pamaldų bus vaikams ir jauniui ruošiamas margučių rinkinėjimas, įdomi programa ir kiti žaidimai. Suneštinei loterijai vadovaus darbščiosios, Jaunimo centro klubo narės, vadovaujamos Anelės Pocienės. Pavasario mugės ruošai ir jos pasisekimui labai daug laiko skiria šio Centro direktorė Milda Šatienė.

Šeštadienio vakare Jaunimo centro kavinėje muzikas Virginijus Švabas rengia jaunimui šokių. Mugės metu atsilankiusieji turės progą pasigardinti Ritos ir Vytauto Šakenių pagamintais valgiais. Norintieji dalyvauti pavasario mugėje ir tuomi prisidėti prie lietuviško židinio išlaikymo, vietų užsakymu skambinkite 773-778-7500. Laukiame visų atvykstant.

A. Pauzuolis

Lietuvos Dukterys vėl kviečia visus į priešvėlykinį pyragų ir margučių išpardavimą, kuris vyks balandžio 12 d. nuo 8 val. r. „Name-liuose“, 2735 W. 71st Str.; tel. 773-925-3211. Visos draugijos narės prašomos atnešti pyragų ir margučių balandžio 11 d. nuo 10 val. r. iki 5 val. p.p. Labai lauksime!

„LITUANICOS“ FUTBOLININKAI ŽAIS ORLAND PARK, IL

Šį sekmadienį, balandžio 8 d., prasideda „Metropolitan Soccer“ lygos pirmenybiniai susitikimai. LFK „Litanicos“ vyrai pirmame rate žais prieš kroatų „Zrinski“.

Šios rungtynės turėjo vykti varžovų aikštėje, Libertyville, IL. Tačiau „Zrinski“ vadovybė pranešė, kad jie ten negauna aikštės ir bus rungtyniaujama Orland Park, IL. Tad šį sekmadienį futbolo megejai turi važiuoti į Orland Parke esantį „Centenian“ parką – prie 151-mos ir West gatvių.

Ši vietovė lietuviams yra net geresnė negu tolimoji šiaurė. Taigi, reikia manyti, kad čia ir lietuvių žiūrovų daugiau susirinks. Pradžia 3 val. p.p.

Panevėžiečių klubo pusmetinis narių susirinkimas šaukiamas šį sekmadienį, balandžio 8 d., 12 val., Jaunimo centre. Nariai ir norintys įstoti į klubą prašomi dalyvauti. Susirinkime prisidėję pakalbėti buvęs partizanas, politinis kalnys Povilas Vaičekas.

Tradicinis Vėlykų stalų ruošimas Atvelykio sekmadienį, balandžio 22 d., 12 val. Pasaulio lietuvių centre, Lemonte. Reikia iš anksto užsakyti stalus ar pavienes vietas. Rezervacijas priima Vanda Gvildienė tel. 630-271-9136. Dalyvauti kviečia PLC renginių komitetas.

Pasaulio lietuvių centro renginių komitetas Vėrbų sekmadienį, balandžio 8 d., 12 val. centro didžiojoje salėje rengia žuvų pietus. Po pietų įdomų pranešimą skaitys kun. Antanas Gražulis, SJ. Kvietame nepraleisti progos pasivaikinti ir pabendrauti.



Trečdieniais „Sėklytėje“ galima pasizmonėti, pasivaikinti ir išgirsti įdomų pranešimą, paskaitą. Tuo pasinaudoja nemažai vyresniųjų lietuvių, kurių tarpe vieną trečdienį buvo I. Aiziniene (iš kairės) ir L. Vaiciniene.

„LIETUVIŠKOS VESTUVĖS“

Ar jums nepasidarė įdomu, kodėl tokia didelė masinių grūstis buvo kovo 23 dieną prie Jaunimo centro?

Aš susidomėjau, dėl to ir pati sustojau. Pasirodo, kad M. K. Čiurlionio galerijoje vyko Laimos Geležiūtės ir Jono Daniūno fotografijos paroda „Lietuviškos vestuvės“.

Tai nuostabi paroda. Visi galėjo išvysti, kokių tik nori jaunųjų ir jaunių, pirmųjų ir sėdint, pamergių ir pabrilių, bei gausybę svečių, kur lankytojai, o iš jų tarpo galėjo sutikti savo draugų bei pažįstamų. Jaunosios, skraidančios ir stovinčios, tupinčios ir sėdint, svajoninės ir susimąčiusios, besišypsiančios ir liūdnosios, besijuokiančios ir verkančios. Tai nenusakomos, nenuspėjamos ir nepakartojamos akimirkos. Po kiekvienos fotografijos buvo parašytos unikalios mintys.

Žiūrint parodą, galėjai klausytis vestuvinių dainų, kurias atliko Steponas Sadauskas. O vėliau buvo surušta staigmena...

Kur buvus, kur nebuvo pasijutome Laimos Geležiūtės ir Jono Daniūno „vestuvėse“. Jų „piršliais“ buvo Aldona Sadauskienė ir Algimantas Kežys. Tai originali ir nuotaikinga vestuvinė inscenizacija, kuri taikliai papildė parodos nuotaiką.

Fotografas Jonas Daniūnas seniai norėjo užsiimti šiuo menu. Pasak jo, „svajonė nuo pat mažos vaikystės“. Bet tikruosius laurus pradėjo skinti nuo 1982 metų. Svarbiausi darbai: „Turizmas“, „Fantastika“, „Vestuvės“, „Teatras“, „Gamta“.

Fotomenininkas J. Daniūnas yra apdovanotas 2 Gran Prix, FIAP aukso, sidabro, 2 bronzos medaliais ir 25 kitais apdovanojimais.

Norėčiau pacituoti mintis iš A. Macijausko knygos „Kauno menininkas“ (1997 m.): „Eina jaunavedžiai. Jiems kelio ženklai rodo dvi rodykles ir skirtingas puses. Tai garsi J. Daniūno fotografija, spausdinama ir užsienio prestižiniuose fotomeno leidiniuose, tiksliai simbolizuojanti Jono ilgą gametę kūrybą. Pirmoji rodyklė „Vestuvių“ ciklas – graži poema lietuviškiems papročiams, nuo atviro banalybės iki meilės dramų. Čia Jono kaip reporterio ir psichologo jėga, gyvenimo patirtis ir išmintis...“

Laimos Geležiūtės jaunosios iš jos paties fantazijos. Labai originaliai bei profesionaliai padarytos fotografijos žavėjo visus lankytojus.

Fotomenininkės svarbiausi darbai: „Daiktai“, „Žvaigždės“, „Vestuvės“, „Aktai“.

L. Geležiūtė yra apdovanojama pirmomis vietomis už laisvą temą, studijines vestuvines fotografijas ir portretą „Butinis“, antromis vietomis už aktą „Inga“ ir portretą „Indrė“.

Norėčiau pritarti Žilvinės Petrauskaitės mintim iš dienraščio „Kauno diena“ straipsnių. „Laimos fotografijoje tiesiog trykšta fantazijos perteklius. Ji negali nefantazuoti, net fotografuodama vestuves, jos išprotėjusi fotografija este-

tinė, originali, subtili...“

Taigi du skirtingų charakterių fotomenininkai nusprendė surengti ta patia tema didžiulę parodą. O jų bendraminčio Algimanto Kežio ir Čiurlionio galerijos vadovybės, Algio Janušo ir Tomo Kirvačio pakviesti, atvežė savo kūrybinius darbus į Čikagą.

Kadangi ciklas „Vestuvės“ sukurtas per daugelį metų, ši paroda tikrai nestokojo įvairovės.

Gaila, kaip greit šie menininkai atvyko, taip greit ir išvyko. Užsimeję didžiuliais darbais, nesugebėjo čia ilgiau pasilikti kaip iki kovo 27 dienos. Bet linksma žinia yra ta, kad pažadėta dar atvažiuoti ir atvežti naujų parodų.

Taigi laukiame! Kurie nebuvo, jokių būdu nepražiopskite antros progos. O menininkams palinkėkime didžiulės sėkmės.

Milda Razumaitė

Skelbimai

• Su margučiais, su šv. Vėlykom, su pirmaisiais pavasario žiedais sveikiname visus mūsų esamus ir būsimus klientus! Visuomet laukiame Jūsų atsilankymo, bandysime kaip galima maloniau Jus priimti ir skaniai pavaišinti. Priimami užsakymai išsėsimui, taip pat rezervacijos grupėms. Sagil's restoranai: 6814 W. 87 St., Burbank, IL, 60458. Tel. 708-598-0685, Irma ir Barbara.

• Amerikos Lietuvių radijas, vad. Anatolijus Šlutas – kiekvieną sekmadienį 7 v.v. per WCEV 14.50 AM. Tel. 773-847-4903, adresas: 4459 S.Francisco, Chicago, IL 60632.

• Talman Delicatessen, 2624 W. 69 St., Chicago, IL, Vėlykų stalui priima užsakymus. Mėsos patiekalai: ruladas (mėsos vyniotinis), kumpis, dešros, šaltiena, kugelis, mišrainės. Tortai: napaleonas, riešutinis, bapkos, ežiukas ir t.t. Įvairūs žuvies patiekalai. Užsikeite ar skambinkite, mielai aptarnausime. Tel. 773-434-9766.